

МАУП

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ
СТУДЕНТІВ
з дисципліни
«Порівняльне кримінальне право і процес»
(для бакалаврів)**

Київ – 2016

Підготовлено доцентом кафедри управління безпекою, правоохоронної та антикорупційної діяльності інституту Костенко І.В.

Затверджено на засіданні кафедри управління безпекою, правоохоронної та антикорупційної діяльності (протокол № 4 від 17. 11. 16 р.)

Схвалено Вченою радою інституту права ім. Володимира Великого Міжрегіональної академії управління персоналом (протокол № 12/1 від 01.12. 16 р.)

Костенко І.В. Методичні рекомендації щодо забезпечення самостійної роботи студентів з дисципліни **«Порівняльне кримінальне право і процес»** (для бакалаврів). – К.: МАУП, 2016 –

Методичні рекомендації для самостійної роботи студентів включає в себе пояснювальну записку навчальної дисципліни, тематичний план, зміст навчальної дисципліни, плани семінарських занять, матеріали для самостійної роботи, тести, питання для самоконтролю, теми рефератів і контрольних робіт, список літератури

Пояснювальна записка

Метою навчальної дисципліни є: отримання студентами системи знань з кримінального права зарубіжних держав; акцентування уваги на зближенню кримінального законодавства різних держав; на основі матеріалу порівняльного характеру сприяти виробленню навиків аналітичного мислення у студентів; формування практичних умінь і навичок правильного тлумачення та застосування нормативно-правових актів.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Порівняльне кримінальне право і процес» є:

глибоке вивчення студентами проблемних питань сучасної інтернаціоналізації кримінального права, порівняльний аналіз кримінального законодавства зарубіжних держав, навчальної та монографічної літератури, розвиток у студентів правової свідомості та формування правової культури.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні: **знати:**

- основні інститути кримінального права зарубіжних держав, їх спільні та відмінні риси порівняно з українським кримінальним правом та між собою;
- ключові відмінності між основними інститутами кримінального права залежно від правових систем сучасності;

- значення порівняльно-правових досліджень для вдосконалення національного кримінального законодавства;

- сучасні тенденції розвитку кримінально-правових систем та причини їх зближення; **вміти:**

- правильно тлумачити та застосовувати нормативно-правові акти;
- швидко та якісно здійснювати пошук і систематизацію норм кримінального права;
- здійснювати порівняльно-правовий аналіз основних інститутів кримінального права України та зарубіжних держав.

Вимоги до знань та вмінь з навчальної дисципліни

Предметом навчальної дисципліни є: визначення форми, поняття та системи кримінального процесу, розвиток джерел кримінального процесуального права, повноваження суб'єктів кримінального провадження, доказування у кримінальному провадженні, застосування заходів забезпечення кримінального провадження, початок, проведення і закінчення досудового розслідування, провадження у судах першої інстанції, форми та порядок перегляду судових рішень у кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великої Британії і США.

Студент повинен знати:

- теорію порівняльного кримінального процесу;
- кримінальне процесуальне законодавство України, ФРН, Франції, Великої Британії та США;
- практику його застосування суб'єктами кримінального провадження в Україні ФРН, Франції, Великій Британії та США.

Студент повинен вміти:

- правильно розуміти норми кримінального процесуального права України, ФРН, Франції, Великої Британії та США;
- порівнювати форми, інститути й окремі норми кримінального процесуального права України, ФРН, Франції, Великої Британії та США;
- аналізувати позитивні і негативні риси кримінального процесу інших держав;

– визначати, обґрунтовувати і обстоювати свою правову позицію щодо можливості і доцільності використання зарубіжного досвіду у кримінальному процесі України.

• Міждисциплінарні зв'язки. Сучасна теорія правовідносин, як наука, має широкі зв'язки з іншими видами юридичної діяльності, галузями права і науками, зокрема з «Теорія держави та права» тісно взаємопов'язана з такими дисциплінами як «Актуальні проблеми теорії держави і права», «Юридична деонтологія», «Конституційне право України», «Державне право зарубіжних країн», «Філософія права», «Історія вчень про державу і право», «Адміністративне право», «Судоустроєм України», «Адвокатурою України», «Кримінальним Процесом», «Цивільним Правом», «Трудовим Правом», «Екологічним Правом», «Цивільно-процесуальним Правом», «Міжнародним Правом», а також «Експертологією», та «Кримінологією».

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ «Порівняльне кримінальне право і процес»

№	Назва змістового модулю і теми
Змістовий модуль 1 . Злочинне діяння: поняття, види, суб'єкт, стадії. Співучасть у злочині	
1	Поняття порівняльного кримінального права, його предмет та значення у кримінальному праві зарубіжних держав
2	Джерела кримінального права та Злочинне діяння у кримінальному праві зарубіжних держав
3	Суб'єкт злочинного діяння та Незакінчене злочинне діяння у кримінальному праві зарубіжних держав
4	Обставини, що виключають злочинність діяння. Покарання: поняття, система, призначення та звільнення від нього. Окремі види злочинних діянь у кримінальному праві зарубіжних держав
5	Загальна характеристика Особливої частини кримінальних кодексів України та зарубіжних держав
6	Окремі види злочинних діянь
Змістовий модуль 2. Предмет, завдання та система «Порівняльний кримінальний процес»	
7	Предмет, завдання та система навчальної дисципліни «Порівняльний кримінальний процес». Форми, поняття та система кримінального процесу України, ФРН, Франції, Великої Британії та США
8	Джерела кримінального процесуального права України, ФРН, Франції, Великої Британії та США
9	Суб'єкти кримінального провадження в Україні, ФРН, Франції, Великій Британії та США
10	Досудове розслідування у кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великої Британії та США
11	Судовий розгляд у кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великої Британії та США
12	Судове провадження з перегляду судових рішень у кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великої Британії та США
	Разом годин : 180

**Зміст самостійної роботи з дисципліни
«Порівняльне кримінальне право і процес»**

Плани семінарських занять

Змістовий модуль 1 . Злочинне діяння: поняття, види, суб'єкт, стадії. Співучасть у злочині

• Тема 1. Поняття порівняльного кримінального права, його предмет та значення

• Поняття порівняльного правознавства в сфері кримінального права та його зміст. Предмет і метод порівняльного правознавства в сфері кримінального права. Значення порівняльного правознавства в сфері кримінального права. Класифікація кримінально-правових систем сучасного світу. Універсалізація кримінально-правових систем та національний інтерес.

Література [1-5; 10-11; 4-7; 20-26; 30-42; 53-68]

Тема 2. Джерела кримінального права та Злочинне діяння у кримінальному праві зарубіжних держав

• Законодавчий акт як джерело кримінального права. Тлумачення кримінального закону. Дія кримінального закону в часі, просторі та за колом осіб. Судова практика як джерело кримінального права. Поняття і ознаки злочинного діяння в законодавстві держав континентальної Європи. Поняття і ознаки злочинного діяння в кримінальному праві Англії та США. Поняття і ознаки злочинного діяння в мусульманському кримінальному праві. Класифікація злочинних діянь в законодавстві держав континентальної Європи. Класифікація злочинних діянь в кримінальному праві Англії та США. Класифікація злочинних діянь в мусульманському кримінальному праві. Повторність та сукупність злочинів як форми множинності злочинів за кримінальним законодавством зарубіжних держав. Рецидив злочинів за кримінальним законодавством зарубіжних держав.

Література [1-5; 10-11; 4-7; 20-26; 30-42; 53-68]

Тема 3. Суб'єкт злочинного діяння та Незакінчене злочинне діяння у кримінальному праві зарубіжних держав

Вік суб'єкта злочинного діяння в законодавстві держав континентальної Європи. Вік суб'єкта злочинного діяння в кримінальному праві Англії та США. Вік суб'єкта злочинного діяння в мусульманському кримінальному праві. Осудність та неосудність в кримінальному праві зарубіжних держав. Обмежена (зменшена) осудність в кримінальному праві зарубіжних держав. Кримінальна відповідальність осіб, які вчинили злочини у стані сп'яніння, за законодавством зарубіжних держав. Юридична особа як суб'єкт злочинного діяння: зарубіжний досвід Порівняльний аналіз норм про готування до злочину за законодавством держав континентальної Європи. Порівняльний аналіз норм про замах на злочин за законодавством держав континентальної Європи. Добровільна відмова від доведення злочинного діяння до кінця: порівняльний аналіз законодавства держав континентальної Європи.

Література [1-5; 10-11; 4-7; 20-26; 30-42; 53-68]

Тема 4. Обставини, що виключають злочинність діяння. Покарання: поняття, система, призначення та звільнення від нього. Окремі види злочинних діянь у кримінальному праві зарубіжних держав

Необхідна оборона як обставина, що виключає злочинність діяння, за кримінальним законодавством держав континентальної Європи. Необхідна оборона в кримінальному праві держав загального права. Затримання особи, що вчинила злочин, як обставина, що виключає злочинність діяння, у кримінальному праві зарубіжних держав. Крайня необхідність за кримінальним законодавством держав континентальної Європи. Крайня необхідність в кримінальному праві держав загального права. Фізичний та психічний примус як обставина, що виключає злочинність діяння, у кримінальному праві зарубіжних держав. Виконання наказу або розпорядження як обставина, що виключає злочинність діяння, у кримінальному праві зарубіжних держав. Виправданий ризик як обставина, що виключає злочинність діяння, у кримінальному праві зарубіжних держав. Заподіяння шкоди зі згоди потерпілого як обставина, що виключає злочинність діяння, у кримінальному праві зарубіжних держав. Юридична або фактична помилка як обставина, що виключає злочинність діяння, у кримінальному праві зарубіжних держав. Провокація злочинного діяння як обставина, що виключає злочинність діяння, у кримінальному праві зарубіжних держав. Інші обставини, що виключають злочинність діяння, за кримінальним законодавством зарубіжних держав. Поняття та мета покарання в кримінальному праві держав континентальної Європи. Поняття та мета покарання в кримінальному праві держав загального права. Поняття та мета покарання в кримінальному праві мусульманських держав. Система покарань в кримінальному праві держав континентальної Європи. Система покарань в кримінальному праві держав загального права. Система покарань в кримінальному праві мусульманських держав.

Література [1-5; 10-11; 4-7; 20-26; 30-42; 53-68]

Тема 5. Загальна характеристика Особливої частини кримінальних кодексів України та зарубіжних держав

Структура Особливої частини кримінальних кодексів зарубіжних держав. Особливості визначення ознак злочинних діянь у диспозиціях кримінально-правових норм. Особливості визначення санкцій за злочинні діяння.

Література [1-5; 10-11; 4-7; 20-26; 30-42; 53-68]

Тема 6. Окремі види злочинних діянь

Кримінальна відповідальність за умисне вбивство за законодавством держав континентальної Європи. Відповідальність за умисне вбивство в кримінальному праві держав загального права. Відповідальність за умисне вбивство в мусульманському кримінальному праві. Кримінальна відповідальність за необережне позбавлення життя за законодавством зарубіжних держав. Злочини проти здоров'я особи за законодавством держав континентальної Європи. Злочинні діяння проти політичних та інших прав і свобод людини і громадянина за кримінальним законодавством держав континентальної Європи. Злочинні діяння проти волі особи за кримінальним законодавством зарубіжних держав. Злочинні діяння проти статевої свободи та статевої недоторканості особи за кримінальним законодавством держав континентальної Європи. Злочинні діяння проти статевої свободи та статевої недоторканості особи в кримінальному праві держав

загального права. Відповідальність за злочини статевої свободи та статевої недоторканості особи в мусульманському кримінальному праві. Злочини проти власності за кримінальним законодавством держав континентальної Європи. Відповідальність за злочини проти власності за кримінальним правом держав загального права. Відповідальність за злочини проти власності в мусульманському кримінальному праві

Література [1-5; 10-11; 4-7; 20-26; 30-42; 53-68]

Змістовий модуль 2. Предмет, завдання та система «Порівняльний кримінальний процес»

Тема 7. Предмет, завдання та система навчальної дисципліни «Порівняльний кримінальний процес». Форми, поняття та система кримінального процесу України, ФРН, Франції, Великої Британії та США

Предмет і завдання навчальної дисципліни «Порівняльний кримінальний процес».

Система навчальної дисципліни «Порівняльний кримінальний процес».

Зв'язок навчальної дисципліни «Порівняльний кримінальний процес» з іншими навчальними дисциплінами.

Історичні форми кримінального процесу: обвинувальний, інквізиційний, змішаний, змагальний кримінальний процес, їх походження, розвиток і вплив на сучасну побудову кримінального процесу.

Загальні підходи до визначення поняття кримінального процесу в Україні, ФРН, Франції, Великій Британії і США.

Система стадій кримінального процесу України, ФРН, Франції, Великої Британії і США.

Література [1-5; 10-11; 4-7; 20-26; 30-42; 53-68]

Тема 8. Джерела кримінального процесуального права України, ФРН, Франції, Великої Британії та США

Особливості джерел кримінального процесуального права у державах романо-германської та англо-американської правових сімей.

Конституція як джерело кримінального процесуального права України, ФРН, Французької Республіки і США.

Місце міжнародно-правових актів у системі джерел кримінального процесуального права України, ФРН, Франції, Великої Британії і США.

Кодекс як основне джерело кримінального процесуального права України, ФРН і Франції.

Інші законодавчі акти України, ФРН, Франції, Великої Британії і США, які містять норми кримінального процесуального права.

Підзаконні акти та норми неписаного права як джерела кримінального процесуального права Великої Британії і США.

Література [1-5; 10-11; 4-7; 20-26; 30-42; 53-68]

Тема 9. Суб'єкти кримінального провадження в Україні, ФРН, Франції, Великій Британії та США

Система судових органів кримінальної юрисдикції в Україні, ФРН, Франції, Великій Британії і США. Державні органи та посадові особи, які здійснюють обвинувачення в Україні, ФРН, Франції, Великій Британії і США. Органи, які здійснюють досудове розслідування в Україні, ФРН, Франції, Великій Британії і США. Особливості процесуального статусу адвоката в кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великій Британії і США.

Література [1-5; 10-11; 4-7; 20-26; 30-42; 53-68]

Тема 10. Досудове розслідування у кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великої Британії та США

Загальна характеристика початкового етапу провадження у кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великої Британії і США.

Проведення розслідування у кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великої Британії і США. Слідчі та розшукові дії у кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великої Британії і США.

Повідомлення про підозру і направлення прокурором справи до суду в кримінальному процесі України.

Порушення публічного обвинувачення у кримінальному процесі ФРН.

Порушення кримінального переслідування у Франції.

Направлення справи до суду Королівською службою переслідування у Великій Британії. Розгляд і направлення справи аторнеєм до суду у кримінальному процесі США.

Література [1-5; 10-11; 4-7; 20-26; 30-42; 53-68]

Тема 11. Судовий розгляд у кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великої Британії та США

Загальні характеристика початку провадження та розслідування в кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великої Британії і США. Слідчі дії у кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великої Британії і США. Рішення, що приймаються під час досудового розслідування у кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великої Британії і США. Направлення справи до суду у кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великої Британії і США.

Література [1-5; 10-11; 4-7; 20-26; 30-42; 53-68]

Тема 12. Судове провадження з перегляду судових рішень у кримінальному процесі України, ФРН, Франції, Великої Британії та США

Порядок судового провадження у першій інстанції в Україні. Процедура судового розгляду. Ухвалення та проголошення судового рішення.

Порядок судового розгляду у судах першої інстанції ФРН. Підготовча частина. Судове слідство. Заключні промови і останнє слово підсудного. Постановлення вироку.

Судовий розгляд у судах першої інстанції Франції. Судовий розгляд кримінальних справ за участю присяжних. Судовий розгляд справ у виправному та поліцейському судах. Заочне провадження.

Судовий розгляд у судах першої інстанції Великої Британії. Проведення в суді присяжних. Розгляд справ магістратськими судами в спрощеному (сумарному) порядку.

Судовий розгляд у судах першої інстанції Сполучених Штатів Америки. Сумарне провадження.

Література [1-5; 1-8; 54-58]

Тести

В якому випадку особа, що вчинила злочин невеликої або середньої тяжкості, крім корупційних злочинів, може бути за вироком суду звільнена від покарання?

А) якщо буде визнано, що на час розгляду кримінального провадження внаслідок зміни обстановки вчинене нею діяння втратило суспільну небезпечність;

Б) якщо з урахуванням тяжкості злочину, особи винного та інших обставин справи суд дійде висновку про можливість виправлення засудженого без відбування покарання;

В) якщо на час розгляду кримінального провадження в суді засуджений став на шлях виправлення;

Г) якщо буде визнано, що з урахуванням бездоганної поведінки і сумлінного ставлення до праці цю особу на час розгляду справи в суді не можна вважати суспільно небезпечною.

При призначенні якого із названих покарань (крім випадків засудження за корупційний злочин) суд може прийняти рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням?

А) штрафу;

Б) виправних робіт;

В) громадських робіт;

Г) арешту.

При призначенні якого із названих покарань (крім випадків засудження за корупційний злочин) суд може прийняти рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням?

А) штрафу;

Б) громадських робіт;

В) арешту;

Г) обмеження волі.

При призначенні якого із названих покарань (крім випадків засудження за корупційний злочин) суд може прийняти рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням?

А) штрафу у розмірі ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

Б) двохсот годин громадських робіт;

В) арешту на строк шість місяців;

Г) позбавлення волі на строк не більше п'яти років.

Яка мінімальна тривалість іспитового строку при звільненні особи від

відбування покарання з випробуванням на підставі ст. 75 Кримінального кодексу України?

- А) один місяць;
- Б) шість місяців;
- В) один рік;
- Г) три роки.

Яка максимальна тривалість іспитового строку при звільненні особи від відбування покарання з випробуванням на підставі ст. 75 Кримінального кодексу України?

- А) один рік;
- Б) два роки;
- В) три роки;
- Г) п'ять років.

Який обов'язок (зазначений у ст. 76 Кримінального кодексу України) може покласти суд на засудженого у разі його звільнення від відбування покарання з випробуванням?

- А) не вчиняти впродовж іспитового строку дисциплінарних проступків;
- Б) не вчиняти впродовж іспитового строку адміністративних правопорушень;
- В) відшкодувати потерпілому збитки, завдані злочином, або усунути заподіяну шкоду;
- Г) попросити публічно або в іншій формі пробачення у потерпілого.

Який обов'язок (зазначений у ст. 76 Кримінального кодексу України) може покласти суд на засудженого у разі його звільнення від відбування покарання з випробуванням?

- А) відшкодувати потерпілому збитки, завдані злочином, або усунути заподіяну шкоду;
- Б) не вчиняти впродовж іспитового строку адміністративних правопорушень;
- В) пройти курс лікування від алкоголізму, наркоманії або захворювання, що становить небезпеку для здоров'я інших осіб;
- Г) сумлінно ставитись до праці.

Яке додаткове покарання може бути призначене особі у разі її звільнення від відбування покарання з випробуванням?

- А) штраф;
- Б) конфіскація майна;
- В) реституція;
- Г) громадські роботи.

Який обов'язок (зазначений у ст. 76 Кримінального кодексу України) може покласти суд на засуджену у разі звільнення її від відбування покарання з випробуванням в порядку, передбаченому для вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до семи років?

- А) забезпечити належний догляд за дитиною до досягнення нею п'ятирічного віку;
- Б) не вчиняти впродовж іспитового строку адміністративних правопорушень;
- В) відшкодувати потерпілому збитки, завдані злочином, або усунути заподіяну шкоду;
- Г) попросити публічно або в іншій формі пробачення у потерпілого;

Які правові наслідки виникають, коли особу було засуджено за діяння, караність якого пізніше була усунена законом?

- А) особа підлягає негайному звільненню від призначеного судом покарання;
- Б) особа підлягає звільненню від кримінальної відповідальності;
- В) особу має бути амністовано;
- Г) особа підлягає реабілітації у встановленому законом порядку.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Кримінального кодексу України суд приймає рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням у випадку затвердження угоди про примирення або про визнання вини, якщо сторонами угоди узгоджено певний вид покарання, а також узгоджено звільнення від відбування покарання з випробуванням. Який із названих видів покарання може бути узгоджений сторонами угоди?

- А) штраф;
- Б) громадські роботи;
- В) виправні роботи;
- Г) арешт.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Кримінального кодексу України суд приймає рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням у випадку затвердження угоди про примирення або про визнання вини, якщо сторонами угоди узгоджено певний вид покарання, а також узгоджено звільнення від відбування покарання з випробуванням. Який із названих видів покарання може бути узгоджений сторонами угоди?

- А) штраф;
- Б) громадські роботи;
- В) арешт;
- Г) обмеження волі.

Яке з наведених діянь НЕ слід кваліфікувати за ст. 332 Кримінального кодексу України «Незаконне переправлення осіб через державний кордон України»?

- А) організація незаконного переправлення осіб через державний кордон України;
- Б) незаконне переправлення осіб через державний кордон України;
- В) керівництво незаконним переправленням осіб через державний кордон України;
- Г) незаконний перетин державного кордону України.

Яке з наведених діянь НЕ слід кваліфікувати за ст. 334 Кримінального кодексу України «Порушення правил міжнародних польотів»?

- А) вліт в Україну або виліт з України без відповідного дозволу;
- Б) недодержання зазначених у дозволі маршрутів;
- В) недодержання зазначених у дозволі місць посадки;
- Г) недодержання зазначених у дозволі місць стоянки.

У чому полягає суспільно небезпечне діяння, передбачене ст. 329 Кримінального кодексу України «Втрата документів, що містять державну таємницю»?

- А) розголошенні державної таємниці;
- Б) втраті матеріальних носіїв секретної інформації, що містять державну таємницю;
- В) поширенні відомостей, що становлять конфіденційну державну інформацію;

Г) пошкодження матеріальних носіїв, що містить таємну службову інформацію.

За яке із зазначених діянь передбачена відповідальність статтями Розділу XIV «Злочини у сфері охорони державної таємниці, недоторканності державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації» Кримінального кодексу України?

- А) посягання на територіальну цілісність і недоторканність України;
- Б) порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю;
- В) шпигунство;
- Г) контрабанда.

Хто є суб'єктом злочину «Втрата документів, що містять державну таємницю» (ст. 329 Кримінального кодексу України)?

- А) особа, яка отримала відомості, що становлять державну таємницю;
- Б) особа, якій були довірені відомості, що становлять державну таємницю;
- В) службова особа, яка має доступ до відомостей, що становлять державну таємницю;
- Г) будь-яка фізична осудна особа, яка досягла 18 річного віку, яка здобула відомості, що становлять державну таємницю.

Який із перелічених злочинів НЕ належить до злочинів проти забезпечення призову та мобілізації?

- А) ухилення від призову на строкову військову службу, військову службу за призовом осіб офіцерського складу;
- Б) ухилення від призову за мобілізацією;
- В) ухилення від військового обліку або спеціальних зборів;
- Г) самовільне залишення військової частини або місця служби.

За яке із зазначених діянь НЕ передбачена відповідальність статтями Розділу XIV «Злочини у сфері охорони державної таємниці, недоторканності державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації» Кримінального кодексу України?

- А) ухилення від призову за мобілізацією;
- Б) порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю;
- В) контрабанда;
- Г) порушення правил міжнародних польотів.

За яке із зазначених діянь НЕ передбачена відповідальність статтями Розділу XIV «Злочини у сфері охорони державної таємниці, недоторканності державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації» Кримінального кодексу України?

- А) ухилення від призову за мобілізацією;
- Б) порушення правил несення прикордонної служби;
- В) незаконне переправлення осіб через державний кордон України;
- Г) порушення правил міжнародних польотів.

За яке із зазначених діянь передбачена відповідальність у Розділі XIV «Злочини у сфері охорони державної таємниці, недоторканності державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації» Кримінального кодексу України?

- А) самовільне залишення військової частини або місця служби;

- Б) порушення правил несення прикордонної служби;
- В) порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї;
- Г) розголошення відомостей військового характеру, що становлять державну таємницю, або втрату документів чи матеріалів, що містять такі відомості.

Який із зазначених способів втручання службової особи з використанням службового становища у здійснення виборчою комісією чи комісією з референдуму їх повноважень, установлених законом, передбачено ч. 4 ст. 157 Кримінального кодексу України?

- А) незаконне схиляння;
- Б) незаконний вплив у будь-якій формі;
- В) незаконна вказівка;
- Г) погроза обмеження законних прав чи інтересів.

Які діяння відносно виборчої документації передбачено ст. 158-2 Кримінального кодексу України «Незаконне знищення виборчої документації або документів референдуму»?

- А) підроблення;
- Б) викрадення;
- В) приховування;
- Г) пошкодження.

Яке діяння НЕ вважається порушенням таємниці голосування службовою особою з використанням службового становища?

- А) умисне порушення таємниці голосування, вчинене членом комісії з референдуму під час проведення референдуму, що виявилось у розголошенні змісту волевиявлення громадянина, який взяв участь у референдумі;
- Б) умисне порушення таємниці голосування, вчинене членом виборчої комісії під час проведення виборів, що виявилось у розголошенні змісту волевиявлення громадянина, який взяв участь у виборах;
- В) умисне порушення таємниці голосування, вчинене головою комісії з референдуму під час проведення референдуму, що виявилось у розголошенні змісту волевиявлення громадянина, який взяв участь у референдумі;
- Г) умисне порушення таємниці голосування під час проведення виборів або референдуму, що виявилось у розголошенні змісту волевиявлення громадянина, який взяв участь у соціологічному опитуванні при виході із виборчої дільниці.

Який розмір суми грошей, вартість майна чи вигод майнового характеру в разі вважається великим відповідно до ст. 159-1 «Порушення порядку фінансування політичної партії, передвиборної агітації, агітації з всеукраїнського або місцевого референдуму»?

- А) такий, що перевищує п'ять мінімальних розмірів заробітної плати;
- Б) такий, що перевищує тридцять мінімальних розмірів заробітної плати;
- В) такий, що перевищує десять мінімальних розмірів заробітної плати;
- Г) такий, що перевищує п'ятнадцять мінімальних розмірів заробітної плати.

Які діяння службової особи не передбачено ст. 162 Кримінального кодексу України «Порушення недоторканності житла»?

- А) проникнення до житла чи до іншого володіння особи;
- Б) вселення службової особи у приміщення державного нежитлового фонду;
- В) проведення огляду в житлі чи іншому володінні особи;
- Г) проведення обшуку в житлі чи іншому володінні особи.

Які діяння, вчинені службовою особою, становлять злочин, передбачений ст. 168 Кримінального кодексу України «Розголошення таємниці усиновлення (удочеріння)»

- А) розголошення службовою особою таємниці усиновлення (удочеріння) всупереч волі органів опіки і піклування;
- Б) розголошення службовою особою таємниці усиновлення (удочеріння) всупереч волі біологічних батьків усиновленого (удочереної);
- В) розголошення службовою особою таємниці усиновлення (удочеріння) всупереч волі усиновителя (удочерителя);
- Г) розголошення службовою особою таємниці усиновлення (удочеріння) всупереч волі усиновленого (удочереної).

Які діяння не передбачено ст. 169 Кримінального кодексу України «Незаконні дії щодо усиновлення (удочеріння)»?

- А) незаконна посередницька діяльність з використанням службового становища щодо усиновлення (удочеріння) дитини;
- Б) незаконні дії з використанням службового становища щодо передачі дитини під опіку (піклування);
- В) незаконна відмова в усиновленні;
- Г) незаконні дії з використанням службового становища щодо передачі дитини на виховання в сім'ю громадян.

Яка матеріальна шкода, завдана порушенням авторського права і суміжних прав службовою особою з використанням службового становища, вважається такою, що завдано в значному розмірі?

- А) якщо її розмір у п'ять і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян;
- Б) якщо її розмір у п'ятнадцять і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян;
- В) якщо її розмір у двадцять і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян;
- Г) якщо її розмір у десять і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Яка матеріальна шкода, завдана порушенням авторського права і суміжних прав службовою особою з використанням службового становища, вважається такою, що завдано у великому розмірі?

- А) якщо її розмір у двісті і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян;
- Б) якщо її розмір у тридцять і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян;

В) якщо її розмір у сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян;

Г) якщо її розмір у п'ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Яка матеріальна шкода, завдана порушенням авторського права і суміжних прав службовою особою з використанням службового становища, вважається такою, що завдано в особливо великому розмірі?

А) якщо її розмір у п'ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян;

Б) якщо її розмір у триста і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян;

В) якщо її розмір у двісті і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян;

Г) якщо її розмір в тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Які діяння, вчинені службовою особою з використанням службового становища, НЕ є кримінально караним порушення прав на об'єкти промислової власності, вчиненим?

А) незаконне використання службовою особою з використанням службового становища топографії інтегральної мікросхеми;

Б) незаконне використання службовою особою з використанням службового становища корисної моделі;

В) незаконне використання службовою особою з використанням службового становища технічних умов промислового виробництва;

Г) незаконне використання службовою особою з використанням службового становища промислового зразка.

Що може бути предметом злочину, передбаченого ст. 201 Кримінального кодексу України «Контрабанда»?

А) іноземна валюта;

Б) гладкоствольна мисливська зброя;

В) товари;

Г) холодна зброя.

Який суспільно небезпечний наслідок у складі злочину, передбаченого ч. 1 ст. 223-2 «Порушення порядку ведення реєстру власників іменних цінних паперів»?

А) завдання істотної шкоди у розмірі від 1 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

Б) втрата системи реєстру або його частин;

В) тяжкі наслідки;

Г) значна матеріальна шкода, що у 20 разів і більше перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Що є предметом злочину, передбаченого ст. 209 Кримінального кодексу України «Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом»?

А) кошти, здобуті внаслідок вчинення злочинів за які, згідно з Кримінальним кодексом України передбачене менш суворе покарання ніж позбавлення волі або штраф, менший ніж 3 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

Б) кошти, здобуті внаслідок ухилення від повернення виручки в іноземній валюті або від сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів;

В) кошти, здобуті від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів;

Г) кошти та інше майно, одержане внаслідок вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів.

Який розмір бюджетних коштів згідно із приміткою до ст. 210 Кримінального кодексу України «Нецільове використання бюджетних коштів, здійснення видатків бюджету чи надання кредитів з бюджету без встановлених бюджетних призначень або з їх перевищенням» є особливо великим при виданні нормативно-правових актів, що зменшують надходження бюджету або збільшують витрати бюджету всупереч закону?

А) сума, що в три тисячі і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян;

Б) сума, що в п'ять тисяч і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян;

В) сума, що в чотири тисячі і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян;

Г) сума, що в дві тисячі і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

За яке діяння НЕ передбачена кримінальна відповідальність статтями Розділу VII «Злочини у сфері господарської діяльності» Кримінального кодексу України?

А) контрабанда;

Б) незаконне виготовлення, зберігання, збут або транспортування з метою збуту підакцизних товарів;

В) зайняття гральним бізнесом;

Г) порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю.

З якого дня особа визнається такою, що має судимість?

А) повідомлення їй про підозру;

Б) порушення кримінального провадження;

В) набрання законної сили обвинувальним вироком суду;

Г) проголошення обвинувального вироку суду.

З якого дня особа визнається такою, що має судимість?

А) набрання законної сили обвинувальним вироком суду;

Б) відбуття основного покарання;

В) відбуття основного та додаткового покарання;

Г) погашення або зняття судимості.

Який правовий статус мають особи, які відбули покарання за діяння, злочинність і карність якого усунуто законом?

- А) не мають судимості;
- Б) не мають судимості, якщо вони протягом року з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового злочину;
- В) не мають судимості, якщо вони протягом двох років з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового злочину;
- Г) не мають судимості, якщо вони протягом трьох років з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового злочину.

Коли особи, засуджені до основного покарання у вигляді позбавлення права обіймати певні посади, визнаються такими, що НЕ мають судимості?

- А) протягом року з дня відбуття покарання (основного та додаткового), якщо не вчинять нового злочину;
- Б) протягом трьох років з дня відбуття покарання (основного та додаткового), якщо не вчинять нового злочину;
- В) протягом шести років з дня відбуття покарання (основного та додаткового), якщо не вчинять нового злочину;
- Г) протягом восьми років з дня відбуття покарання (основного та додаткового), якщо не вчинять нового злочину

Коли особи, засуджені до обмеження волі, визнаються такими, що НЕ мають судимості?

- А) протягом року з дня відбуття покарання (основного та додаткового), якщо не вчинять нового злочину;
- Б) протягом двох років з дня відбуття покарання (основного та додаткового), якщо не вчинять нового злочину;
- В) протягом трьох років з дня відбуття покарання (основного та додаткового), якщо не вчинять нового злочину;
- Г) протягом шести років з дня відбуття покарання (основного та додаткового), якщо не вчинять нового злочину.

Коли особи, засуджені до позбавлення волі або основного покарання у виді штрафу за тяжкі злочини, визнаються такими, що НЕ мають судимості, якщо вони?

- А) протягом трьох років з дня відбуття покарання (основного та додаткового), якщо не вчинять нового злочину;
- Б) протягом шести років з дня відбуття покарання (основного та додаткового), якщо не вчинять нового злочину;
- В) протягом восьми років з дня відбуття покарання (основного та додаткового), якщо не вчинять нового злочину;
- Г) протягом десяти років з дня відбуття покарання (основного та додаткового), якщо не вчинять нового злочину.

З якого дня обчислюються строки погашення?

- А) повідомлення особі про підозру;
- Б) порушення кримінального провадження;
- В) набрання обвинувальним вироком суду законної сили;
- Г) відбуття основного та додаткового покарання.

Чи допускається зняття судимості до закінчення визначених законом строків її погашення у випадку засудження особи за корупційні злочини?

- А) допускається лише у зв'язку зі зміною обстановки;
- Б) допускається, якщо особа захворіла на тяжку хворобу;
- В) не допускається;
- Г) допускається лише після закінчення не менш як половини строку погашення судимості, визначеного законом.

Після закінчення якої частини строку погашення судимості допускається її зняття?

- А) половини строку погашення судимості, визначеного законом;
- Б) двох третин строку погашення судимості, визначеного законом;
- В) третини строку погашення судимості, визначеного законом;
- Г) трьох чвертей погашення судимості, визначеного законом.

Яким нормативно-правовим актом встановлено порядок зняття судимості?

- А) Кримінальним кодексом України;
- Б) Кримінальним процесуальним кодексом України;
- В) Кримінально-виконавчим кодексом України;
- Г) Кодексом адміністративного судочинства України.

Що визнається співучастю у злочинів відповідно до Кримінального кодексу України?

- А) умисна спільна участь декількох суб'єктів злочину у вчиненні умисного злочину;
- Б) умисна спільна участь двох або більше осіб у вчиненні злочину;
- В) участь декількох суб'єктів злочину у вчиненні злочину;
- Г) спільна участь декількох осіб у вчиненні умисного злочину.

Хто із зазначених суб'єктів НЕ є співучасником у злочині?

- А) виконавець;
- Б) підбурювач;
- В) пособник;
- Г) замовник.

До якого виду співучасників злочину належить особа, яка забезпечувала фінансування злочинної діяльності організованої групи?

- А) організатор;
- Б) підбурювач;
- В) пособник;
- Г) не є співучасником злочину.

Хто, відповідно до Кримінального кодексу України є підбурювачем?

- А) особа, яка заздалегідь обіцяла переховати злочинця;
- Б) потурала вчиненню злочину;
- В) умовлянням, підкупом, погрозою, примусом або іншим чином схилила іншого співучасника до вчинення злочину;

Г) вчинила злочин шляхом використання інших осіб, що відповідно до закону не підлягають кримінальній відповідальності за вчинене.

Хто, відповідно до Кримінального кодексу України є пособником?

- А) порадами сприяла вчиненню злочину;
- Б) умовлянням схилила іншого співучасника до вчинення злочину;
- В) потурала вчиненню злочину;
- Г) забезпечувала фінансування злочинної діяльності організованої групи.

До якого виду співучасників злочину належить особа, яка сприяла вчиненню злочину шляхом усунення перешкод?

- А) організатор;
- Б) співвиконавець;
- В) підбурювач;
- Г) пособник.

Яким співучасником визнається особа, яка заздалегідь НЕ обіцяла, але переховувала злочинця?

- А) співвиконавцем;
- Б) підбурювачем;
- В) пособником;
- Г) не є співучасником злочину.

Які дії відповідно до положень Кримінального кодексу України НЕ є співучастю у злочині?

- А) фінансування злочинної діяльності організованої групи;
- Б) заздалегідь обіцяне переховування злочинця;
- В) обіцяне до закінчення вчинення злочину неповідомлення про достовірно відомий вчинюваний злочин;
- Г) надання порад, що сприяли вчиненню злочину.

Який злочин, відповідно до ст. 28 Кримінального кодексу України, вважається таким, що його вчинила група осіб?

- А) якщо у ньому брали участь декілька осіб (дві або більше), які заздалегідь домовилися про спільне його вчинення;
- Б) якщо у ньому брали участь декілька (два або більше) виконавців без попередньої змови між собою;
- В) якщо у ньому брали участь декілька осіб (три і більше), які попередньо зорганізувалися у стійке об'єднання для вчинення цього та іншого злочинів, які об'єднані єдиним планом з розподілом функцій учасників групи, спрямовані на досягнення цього плану, відомого всім учасникам групи;
- Г) якщо у ньому брали участь декілька осіб (п'ять і більше), які за попередньою змовою зорганізувалися для спільної діяльності з метою безпосереднього вчинення тяжких або особливо тяжких злочинів.

Кому можуть ставитись у вину ознаки, що характеризують особу окремого співучасника?

- А) всім співучасникам;

- Б) лише тому співучасникові, якого вони характеризують;
- В) лише тим співучасникам, яким ці ознаки були відомі;
- Г) лише тим співучасникам, які усвідомлювали такі ознаки.

Хто першим допитує обвинуваченого під час судового розгляду кримінального провадження?

- А) прокурор;
- Б) захисник;
- В) обвинувачений;
- Г) головуєчий суддя.

Хто першим допитує свідка обвинувачення під час судового розгляду кримінального провадження?

- А) обвинувачений;
- Б) прокурор;
- В) захисник;
- Г) головуєчий суддя.

Що із названого не може зробити прокурор під час судового розгляду кримінального провадження?

- А) змінити обвинувачення;
- Б) відмовитися від підтримання державного обвинувачення;
- В) звернутися до суду з вмотивованим клопотанням про розгляд додаткового обвинувачення в одному провадженні з первісним обвинуваченням;
- Г) відкликати обвинувальний акт.

На який строк, за загальним правилом, суд відкладає судовий розгляд у разі зміни обвинувачення прокурором, для надання обвинуваченому, його захиснику можливості підготуватися до захисту проти нового обвинувачення?

- А) не менше ніж на 5 днів;
- Б) не менше ніж на 7 днів;
- В) не менше ніж на 10 днів;
- Г) не менше ніж на 14 днів.

З дотриманням правил допиту якого з наведених учасників кримінального провадження проводиться допит потерпілого?

- А) з дотриманням правил допиту свідка;
- Б) з дотриманням правил допиту обвинуваченого;
- В) з дотриманням правил допиту підозрюваного;
- Г) з дотриманням правил допиту експерта.

Якщо в результаті судового розгляду прокурор, крім випадку, коли ним є Генеральний прокурор України, дійде переконання, що необхідно відмовитися від підтримання державного обвинувачення, змінити його, висунути додаткове обвинувачення або розпочати провадження щодо юридичної особи, то з ким із названих осіб він повинен погодити відповідні процесуальні документи?

- А) з прокурором вищого рівня;
- Б) із слідчим суддею;

- В) із головуючим суддею;
- Г) зі слідчим.

Коли суд надає обвинуваченому останнє слово?

- А) після оголошення судових дебатів закінченими;
- Б) перед оголошенням судових дебатів закінченими;
- В) під час судових дебатів;
- Г) під час його допиту.

Що складає прокурор, дійшовши до переконання, що обвинувачення потрібно змінити в суді?

- А) постанову про зміну обвинувачення;
- Б) обвинувальний акт, в якому формулює змінене обвинувачення та викладає обґрунтування прийнятого рішення;
- В) клопотання про зміну обвинувачення в суді, в якому формулює змінене обвинувачення та викладає обґрунтування прийнятого рішення;
- Г) обвинувальний висновок, в якому формулює змінене обвинувачення та викладає обґрунтування прийнятого рішення.

Який процесуальний документ складає прокурор у випадку відмови від підтримання державного обвинувачення?

- А) постанову про відмову від підтримання державного обвинувачення;
- Б) клопотання про відмову від підтримання державного обвинувачення;
- В) новий обвинувальний акт з новим обвинуваченням;
- Г) висновок про відмову від підтримання обвинувачення.

Хто з названих осіб не може виступати у судових дебатах, відповідно до Кримінального процесуального кодексу України?

- А) прокурор;
- Б) свідок;
- В) обвинувачений;
- Г) представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.

Що має робити суд, якщо під час судових дебатів у кримінальному провадженні виникне потреба подати нові докази?

- А) продовжити судовий розгляд в загальному порядку;
- Б) роз'яснити, що з'ясування обставин, встановлених під час кримінального провадження, та перевірка їх доказами завершені;
- В) відновити з'ясування обставин, встановлених під час кримінального провадження, та перевірки їх доказами, після закінчення якого знову відкрити судові дебати з приводу додатково досліджених обставин;
- Г) завершити судові дебати та надати останнє слово обвинуваченому, і вирішити питання про нові докази в нарадчій кімнаті.

Чи може суд, за загальним правилом, обмежити тривалість виступу учасника судових дебатів у кримінальному провадженні?

- А) так, може обмежити трьома годинами;
- Б) так, може обмежити двома годинами;

В) так, може обмежити на свій розсуд, залежно від кількості обвинувачених та інших обставин справи;

Г) ні, не може обмежити.

Чи дозволено ставити запитання обвинуваченому під час його останнього слова?

А) не дозволено;

Б) дозволено;

В) дозволено, але лише з дозволу суду у виняткових випадках;

Г) дозволено, але лише якщо не заперечують інші учасники судових дебатів.

Чи має право хто-небудь, крім складу суду, який здійснює судовий розгляд, перебувати у нарадчій кімнаті під час ухвалення вироку?

А) ні, ніхто не має права перебувати;

Б) так, має право перебувати прокурор;

В) так, має право перебувати захисник;

Г) так, мають право перебувати прокурор і захисник.

Які дії суду після оголошення судових дебатів закінченими у кримінальному провадженні?

А) суд виходить до нарадчої кімнати;

Б) суд надає обвинуваченому останнє слово;

В) суд з'ясовує думку потерпілого щодо покарання обвинуваченого;

Г) суд переходить до допиту свідків.

Що, відповідно до Кримінального процесуального кодексу України, відбувається із судовим розглядом, якщо під час судового засідання суддю замінює запасний суддя?

А) судовий розгляд відкладається;

Б) судовий розгляд зупиняється;

В) судовий розгляд продовжується;

Г) судовий розгляд розпочинається спочатку.

Яке рішення суд приймає у випадку, якщо обвинувачений, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, не прибув за викликом у судове засідання?

А) відкладає судовий розгляд;

Б) призначає дату нового засідання;

В) вживає заходів до забезпечення його прибуття до суду;

Г) всі варіанти відповідей є правильними.

На кого, відповідно до Кримінального процесуального кодексу України, покладається обов'язок забезпечити прибуття в суд перекладача (за винятком залучення його судом), свідка, спеціаліста або експерта?

А) на прокурора;

Б) на сторону кримінального провадження, яка заявила клопотання про його виклик;

В) на слідчого, який проводив досудове розслідування;

Г) на органи внутрішніх справ.

Які заходи відповідно до Кримінального процесуального кодексу України, вживаються до винної особи у випадку неповаги до суду?

- А) тимчасово видаляється із зали судового засідання;
- Б) видаляється із зали судового засідання на весь час судового розгляду;
- В) притягується до відповідальності, встановленої законом;
- Г) попереджається про відповідальність за неповагу до суду.

Хто, відповідно до Кримінального процесуального кодексу України, зобов'язаний надати учасникам судового провадження доступ до матеріалів, отриманих внаслідок проведення слідчих (розшукових) дій за дорученням суду?

- А) прокурор;
- Б) секретар судового засідання;
- В) слідчий суддя;
- Г) суд.

В якому порядку здійснюється нове дослідження доказів, які вже були досліджені судом до початку провадження щодо юридичної особи, , відповідно до Кримінального процесуального кодексу України?

- А) за клопотанням прокурора;
- Б) за ініціативою суду;
- В) за клопотанням представника такої юридичної особи тільки у разі визнання судом такої необхідності;
- Г) за клопотанням потерпілого тільки у разі визнання судом такої необхідності.

Яким процесуальним рішенням , відповідно до Кримінального процесуального кодексу України, визначається обсяг доказів, які будуть досліджуватися під час судового розгляду, та порядок їх дослідження?

- А) постановою прокурора;
- Б) ухвалою слідчого судді;
- В) постановою суду;
- Г) ухвалою суду.

Кому належить право останньої репліки в судових дебатах , відповідно до Кримінального процесуального кодексу України?

- А) прокурору;
- Б) старшому прокурору групи прокурорів;
- В) обвинуваченому або його захиснику;
- Г) потерпілому і його представнику.

В якому із названих випадків суд вправі перервати нараду в нарадчій кімнаті , відповідно до Кримінального процесуального кодексу України?

- А) лише для відпочинку з настанням нічного часу;
- Б) лише для відпочинку після закінчення робочого дня;
- В) лише для заслуховування додаткових пояснень сторін кримінального провадження;
- Г) лише для допиту свідків, що не були допитані в судовому засіданні з поважних причин.

В якому порядку ухвалюється судове рішення у кримінальному провадженні?

- А) простою більшістю голосів суддів, що входять до складу суду;
- Б) двома третинами голосів суддів, що входять до складу суду;
- В) консенсусом;
- Г) рішенням головуючого, при цьому голоси інших суддів є дорадчими.

Хто роз'яснює судові рішення у кримінальному провадженні, яке є незрозумілим?

- А) голова апеляційного суду області (міста), у межах територіальної юрисдикції якого вчинено кримінальне правопорушення;
- Б) секретар судового засідання, який брав участь у розгляді кримінального провадження;
- В) суд, який його ухвалив;
- Г) прокурор, який брав участь у розгляді кримінального провадження.

За чиєю (чий) заявою (зверненням) суд роз'яснює своє рішення у кримінальному провадженні, якщо воно є незрозумілим?

- А) за заявою будь-якої особи;
- Б) за заявою учасника судового провадження чи органу виконання судового рішення;
- В) за зверненням представників засобів масової інформації;
- Г) за зверненням керівника органу досудового розслідування.

Протягом якого часу суд розглядає заяву про роз'яснення судового рішення у кримінальному провадженні?

- А) невідкладно;
- Б) протягом трьох днів;
- В) протягом п'яти днів;
- Г) протягом десяти днів.

Протягом якого часу особі, що звернулася із відповідною заявою, надсилається копія ухвали про роз'яснення судового рішення у кримінальному провадженні?

- А) протягом наступного дня після її постановлення;
- Б) протягом трьох днів після її постановлення;
- В) протягом п'яти днів після її постановлення;
- Г) протягом десяти днів після її постановлення.

Ким може бути оскаржено в апеляційному порядку ухвалу про роз'яснення судового рішення у кримінальному провадженні або відмову у його роз'ясненні?

- А) особою, яка є представником органу досудового розслідування;
- Б) особою, яка звернулася із заявою про роз'яснення судового рішення, та учасниками судового провадження;
- В) виключно керівником місцевої або регіональної прокуратури, за погодження з головою суду;
- Г) керівником місцевої прокуратури за погодження з керівником прокуратури вищого рівня.

У якій формі викладається судові рішення, в якому суд вирішує обвинувачення по суті?

- А) у формі постанови;

- Б) у формі ухвали;
- В) у формі вироку;
- Г) у формі висновку.

Чи має право суд у кримінальному провадженні виправити за власною ініціативою допущені в судовому рішенні цього суду описки, очевидні арифметичні помилки незалежно від набрання судовим рішенням законної сили?

- А) має право;
- Б) не має права;
- В) має право лише якщо є відповідна вказівка суду апеляційної інстанції;
- Г) має право лише якщо є відповідна вказівка суду касаційної інстанції.

Чи може бути оскарженою ухвала суду про внесення виправлень, описок і очевидних арифметичних помилок у судові рішення у кримінальному провадженні?

- А) ні, не може;
- Б) може бути оскарженою;
- В) ні, не підлягає оскарженню за наявності висновку експерта;
- Г) законом це не регламентовано.

В якій формі суд, який ухвалив судові рішення у кримінальному провадженні, що є незрозумілим, за заявою учасника судового провадження чи органу виконання судового рішення роз'яснює своє рішення, не змінюючи його зміст?

- А) ухвалою;
- Б) постановою;
- В) вироком;
- Г) висновком.

Чи має право суд з урахуванням особи та обставин, встановлених під час кримінального провадження, при засудженні до обмеження волі звільнити обвинуваченого з-під варти?

- А) так, має;
- Б) ні, не має;
- В) законом це не регламентовано;
- Г) так, має, але тільки у випадку засудження за корупційні злочини.

Якщо обвинуваченого, що тримається під вартою, засуджено до арешту чи позбавлення волі, чи може суд змінити йому запобіжний захід до набрання вироком законної сили на такий, що не пов'язаний з триманням під вартою, та звільнити такого обвинуваченого з-під варти?

- А) так, може у виняткових випадках з урахуванням особи та обставин, встановлених під час кримінального провадження;
- Б) ні, не може;
- В) законом це не регламентовано;
- Г) так, може, але лише у випадку засудження за корупційні злочини.

Що з названого НЕ зазначається в резолютивній частині вироку у разі визнання особи винуватою?

- А) початок строку відбування покарання;
- Б) рішення про визнання його винуватим у пред'явленому обвинуваченні та відповідній статті (частини статті) закону про кримінальну відповідальність;
- В) строк і порядок набрання вироком законної сили та його оскарження;
- Г) мотиви зміни обвинувачення, підстави визнання частини обвинувачення необґрунтованою, якщо судом приймалися такі рішення.

Якщо судові рішення у кримінальному провадженні ухвалюється в нарадчій кімнаті, де відповідні питання вирішуються за результатами наради суддів шляхом голосування, то чи мають право судді утримуватись при голосуванні?

- А) не мають права утримуватись;
- Б) мають право утримуватись;
- В) зобов'язані голосувати лише у випадках, передбачених постановами Пленуму Верховного Суду;
- Г) законом це питання не регламентовано.

З яких частин складається вирок суду?

- А) вступної, описової, мотивувальної;
- Б) вступної, мотивувальної та резолютивної;
- В) описової, мотивувальної, регулятивної та резолютивної;
- Г) вступної, описової, мотивувальної та регулятивної.

Протягом якого строку у кримінальному провадженні повинен бути складений повний текст ухвали, якщо суд у зв'язку з необхідністю значного часу для його підготовки обмежився складанням і проголошенням лише резолютивної частини?

- А) не пізніше трьох діб з дня оголошення резолютивної частини;
- Б) не пізніше п'яти діб з дня оголошення резолютивної частини;
- В) не пізніше десяти днів після оголошення резолютивної частини;
- Г) при першій можливості суду.

В якому із названих випадків при встановленні судом підстав для закриття кримінального провадження ухвалюється виправдувальний вирок?

- А) у разі встановлення відсутності події кримінального правопорушення;
- Б) у зв'язку зі звільненням особи від кримінальної відповідальності;
- В) якщо прокурор відмовився від підтримання державного обвинувачення;
- Г) досягнуто податковий компроміс у справах про кримінальні правопорушення, передбачені Кримінальним кодексом України.

У який строк оголошуються ухвали, постановлені в судовому засіданні у кримінальному провадженні?

- А) законом не регламентується;
- Б) негайно після їх постановлення;
- В) протягом двох годин після їх постановлення;
- Г) протягом трьох годин після їх постановлення.

В якому порядку подається апеляційна скарга на ухвалу слідчого судді?

- А) через слідчого суддю;
- Б) безпосередньо до апеляційного суду;

- В) через суд, який постановив ухвалу;
- Г) судді апеляційного суду.

Що з названого повинна зробити особа, яка подає апеляційну скаргу, якщо вона НЕ бажає брати участь в апеляційному розгляді в кримінальному провадженні?

- А) подати суду відповідну заяву з поясненням причини цього;
- Б) надати доручення представнику;
- В) зазначити про це в апеляційній скарзі;
- Г) подати суду окреме клопотання.

На кого з названих осіб не поширюється обов'язок додати до апеляційної скарги у кримінальному провадженні її копії?

- А) на потерпілого та його представника;
- Б) на обвинуваченого, який перебуває під домашнім арештом;
- В) на захисника, якщо обвинувачений перебуває на стаціонарному лікуванні;
- Г) на обвинуваченого, який перебуває на стаціонарному лікуванні.

Через який час суд першої інстанції надсилає отримані апеляційні скарги разом із матеріалами кримінального провадження до суду апеляційної інстанції?

- А) через 3 дні після закінчення строку апеляційного оскарження судового рішення;
- Б) через 5 днів після закінчення строку апеляційного оскарження судового рішення;
- В) через 7 днів після закінчення строку апеляційного оскарження судового рішення;
- Г) через 10 днів після закінчення строку апеляційного оскарження судового рішення.

Хто з названих суб'єктів може постановити ухвалу про залишення апеляційної скарги без руху у кримінальному провадженні?

- А) суддя суду першої інстанції, якщо апеляційна скарга подана на судове рішення, яке не підлягає оскарженню в апеляційному порядку;
- Б) суддя-доповідач апеляційного суду;
- В) колегія суддів апеляційного суду;
- Г) така ухвала не постановляється.

Які наслідки НЕ усунення особою у кримінальному провадженні в установлений судом строк недоліків апеляційної скарги, яку залишено без руху?

- А) апеляційна скарга повертається;
- Б) апеляційна скарга залишається без розгляду;
- В) відмовляється у відкритті провадження;
- Г) надається додатковий строк для усунення недоліків.

Які наслідки подання апеляційної скарги на ухвалу слідчого судді?

- А) зупиняє набрання ухвалою законної сили;
- Б) не зупиняє набрання ухвалою законної сили;
- В) зобов'язує слідчого суддю невідкладно надіслати кримінальне провадження до апеляційного суду;
- Г) зобов'язує слідчого суддю невідкладно надіслати до апеляційного суду відповідні матеріали.

В якому з названих випадків обвинувачений підлягає обов'язковому виклику для участі в апеляційному розгляді?

- А) він подав апеляційну скаргу;
- Б) він відмовився від захисника;
- В) в апеляційній скарзі порушується питання про погіршення його становища;
- Г) він засуджений до довічного позбавлення волі.

Якщо апеляційні скарги подали обидві сторони кримінального провадження, то хто першим висловлює доводи у судових дебатах?

- А) прокурор;
- Б) потерпілий;
- В) особа, яка визначається колегією суддів;
- Г) обвинувачений.

Що з названого має право зробити апеляційний суд за наслідками розгляду апеляційної скарги на ухвалу слідчого судді?

- А) змінити ухвалу;
- Б) скасувати ухвалу і направити на новий розгляд;
- В) скасувати ухвалу частково;
- Г) скасувати ухвалу і постановити нову ухвалу.

Яке рішення з усіх процесуальних питань постановляє у кримінальному провадженні суд касаційної інстанції ?

- А) постанови;
- Б) вироки;
- В) постанови та вироки;
- Г) ухвали.

В якому порядку подається касаційна скарга у кримінальному провадженні?

- А) через суд апеляційної інстанції, який ухвалив оскаржуване рішення;
- Б) безпосередньо до суду касаційної інстанції;
- В) через суд першої інстанції, який ухвалив оскаржуване рішення;
- Г) через Верховний Суд.

Яке з названих рішень приймає суд касаційної інстанції після надходження у кримінальному провадженні касаційної скарги, наданих до неї судових рішень та інших документів, з яких вбачається, що підстав для задоволення скарги немає?

- А) постановляє ухвалу про відмову у відкритті касаційного провадження;
- Б) постановляє ухвалу про залишення касаційної скарги без руху;
- В) постановляє ухвалу про повернення касаційної скарги;
- Г) відкриває касаційне провадження.

Протягом якого часу з моменту проголошення судового рішення судом апеляційної інстанції у кримінальному провадженні на нього може бути подана касаційна скарга?

- А) протягом трьох місяців;
- Б) протягом тридцяти днів;
- В) не пізніше одного року з моменту проголошення;

Г) протягом чотирнадцяти днів.

Яке рішення постановляє суд касаційної інстанції, якщо у кримінальному провадженні касаційна скарга подана після закінчення строку касаційного оскарження й особа, яка її подала, не порушує питання про поновлення цього строку або суд касаційної інстанції за заявою такої особи не знайшов підстав для його поновлення?

- А) постановляє ухвалу про залишення касаційної скарги без руху;
- Б) постановляє ухвалу про залишення касаційної скарги без розгляду;
- В) постановляє ухвалу про повернення касаційної скарги;
- Г) постановляє ухвалу про відмову у відкритті касаційного провадження.

Протягом якого часу з дня надходження касаційної скарги у кримінальному провадженні суд касаційної інстанції відкриває касаційне провадження, якщо немає підстав для залишення касаційної скарги без руху, повернення касаційної скарги або відмови у відкритті касаційного провадження?

- А) протягом трьох днів;
- Б) протягом п'яти днів;
- В) протягом семи днів;
- Г) протягом десяти днів.

Питання для самоконтролю

1. Загальні тенденції розвитку кримінального права.
2. Криміналізація нових видів суспільно небезпечних діянь.
3. Інтернаціоналізація кримінального права.
4. Судовий прецедент як джерело кримінального права в Україні.
5. Міжнародні угоди та загальні принципи міжнародного права як джерела кримінального права України та зарубіжних країн.
6. Поняття злочину (злочинного діяння) у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
7. Класифікація злочинів (злочинних діянь) за ступенем тяжкості у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
8. Склад злочину у кримінальному праві України.
9. Суб'єкт злочину у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
10. Вік кримінальної відповідальності у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
11. Відповідальність юридичних осіб у сучасному кримінальному праві України та зарубіжних країн.
12. Поняття співучасті у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
13. Відповідальність співучасників у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
14. Необхідна оборона у кримінальному праві.
15. Заподіяння шкоди при затриманні особи, що вчинила злочин у кримінальному праві України та кримінальному праві США.
16. Інші кримінально-правові заходи (заходи безпеки) у кримінальному праві України та зарубіжних країн.

17. Смертна кара як покарання у кримінальному праві зарубіжних країн.
18. Примусові заходи медичного характеру у кримінальному законодавстві країн світу.
19. Особливості призначення покарання у різних країнах світу.
20. Пом'якшуючі обставини у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
21. Обтяжуючі обставини у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
22. Рецидив та призначення покарання при рецидиві у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
23. Призначення покарань за сукупністю.
24. Умовне засудження (пробація) у сучасному кримінальному праві.
25. Дійове каяття у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
26. Звільнення від кримінальної відповідальності у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
27. Давність кримінального переслідування в Україні та зарубіжних країнах.
28. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання.
29. Амністія. Особливості застосування.
30. Помилування у кримінальному праві.
31. Судимість у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
32. Аналіз системи Особливої частини кримінального права України та зарубіжних країн.
33. Злочини проти особи у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
34. Злочинні діяння проти життя та здоров'я у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
35. Відповідальність за злочини, передбачені Кораном.
36. Злочини проти власності в Україні та зарубіжних країн.
37. Економічні злочини у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
38. Злочини проти державної та муніципальної служби (посадові злочини) у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
39. Злочини проти міжнародного правопорядку у кримінальному праві України та зарубіжних країн.
40. Міжнародний тероризм. Проблеми боротьби.

Теми контрольних робіт

1. Основні типи кримінально-правових систем сучасного світу.
2. Тенденції розвитку кримінально-правових систем сучасності.
3. Особливості рецепції римського права до кримінально-правових систем у Європі.
4. Сучасні тенденції кримінального права.
5. Презумпція невинуватості як одна з засад кримінального права.
6. Судовий прецедент у кримінальному праві.
7. Система джерел англо-американського кримінального права.
8. Формування кримінально-правової системи США.
9. Система кримінального права та система кримінального законодавства.
10. Особливості систематизації кримінального законодавства в країнах англосаксонської системи права.
11. Види кодифікації кримінального законодавства, що застосовуються у різних країнах світу.
12. Особливості класифікації злочинів у країнах світу.

13. Злочини із формальним та матеріальним складом.
14. Суспільна небезпечність злочину.
15. Кваліфікація злочинів.
16. Об'єктивна сторона злочину (діяння, наслідки злочину, причинно-наслідковий зв'язок між діянням та суспільно-небезпечними наслідками).
17. Юридична особа як суб'єкт кримінальної відповідальності.
18. Суб'єктивна сторона злочину (вина, мотив, мета злочину).
19. Особливості притягнення до кримінальної відповідальності за замах на злочин.
20. Відповідальність за незакінчені злочини у США.
21. Відповідальність при добровільній відмові від злочину.
22. Ознаки складу злочину при притягненні до кримінальної відповідальності юридичних осіб.
23. Особливості інституту співучасті в різних країнах світу.
24. Екссес виконавця, поняття, відповідальність співучасників.
25. Спричинення шкоди при затриманні особи, яка скоїла злочин.
26. Фізичний та психічний примус.
27. Провокація злочину.
28. Абсолютні та відносні теорії покарання.
29. Особливості застосування смертної кари у країнах світу.
30. Тілесні покарання у сучасному світі.
31. Особливість покарань у мусульманських правових системах.
32. Система призначення покарання в Англії та США.
33. Види рецидиву, його особливості.
34. Сукупність злочинів. Види. Підходи до призначення покарання.
35. Злочини, за які можливе звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з примиренням з потерпілим.
36. Особливості припинення кримінального переслідування у зв'язку з закінченням строків давності.
37. Особливості застосування амністії в Україні.
38. Характеристика злочинів проти статевої недоторканості та статевої свободи.
39. Особливості кваліфікації злочинів проти сім'ї та неповнолітніх.
40. Політичні злочини у сучасному світі.
41. Поняття й ознаки шахрайства.
42. Юридичні аспекти комерційного підкупу.
43. Державна зрада як особливий злочин проти держави.
44. Шпигунство у сучасному світі.
45. Воєнні злочини у сучасному світі.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

Нормативно-правові акти

1. Закон об исламских уголовных наказаниях Исламской Республики Иран / Науч. ред. А.И. Ахани. - СПб.: Изд-во Р. Асланова «Юридический центр Пресс», 2008. - 343 с.
2. Уголовное законодательство Норвегии / Науч. ред. и вступ. статья докт. юрид. наук, профессора Ю.В. Голика. - СПб.: Изд-во «Юридический центр Пресс», 2003. - 375

с.

3. Уголовный кодекс Австралии 1995 г. / Научное редактирование и предисловие канд. юрид. наук, проф. И.Д. Козочкина, Е.Н. Трикоз. - СПб.: Издательство «Юридический центр Пресс», 2002. - 388 с.

4. Уголовный кодекс Австрии / Науч. ред. и вступ. статья докт. юрид. наук, проф. С.В. Милюкова. - СПб.: Изд-во «Юридический центр Пресс», 2004. - 352 с.

5. Уголовный кодекс Аргентины / Вступительная статья докт. юрид. наук, профессора Ю.А. Голика. - СПб.: Изд-во «Юридический центр Пресс», 2003. - 240 с.

6. Уголовный кодекс Бельгии / Науч. ред. и предисловие канд. юрид. наук, доц. Н.И. Мацнева. - СПб.: Изд-во «Юридический центр Пресс», 2004. - 561 с.

7. Уголовный кодекс Голландии / Науч. ред. докт. юрид. наук, проф. Б.В. Волженкин. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2001. - 510 с.

8. Уголовный кодекс Грузии / Науч. ред. З.Г. Бигвава. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2002. - 409 с.

9. Уголовный кодекс Дании / Науч. ред. канд. юрид. наук С.С. Беляева. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2001. - 230 с.

10. Уголовный кодекс Испании / Под ред. и с предисл. Н.Ф. Кузнецовой и Ф.М. Решетникова. - М.: Зерцало, 1998. - 218 с.

11. Уголовный кодекс Китайской Народной Республики / Под ред. докт. юрид. наук, проф. А.И. Коробеева. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2001. - 303 с.

12. Уголовный кодекс Кыргызской Республики. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2002. - 352 с.

13. Уголовный кодекс Латвийской Республики / Науч. ред. канд. юрид. наук А.И. Лукашова и канд. юрид. наук Э.А. Саркисовой. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2001. - 313 с.

14. Уголовный кодекс Литовской Республики / Науч. ред. докт. юрид. наук, проф. В. Павилониса. - СПб.: Изд-во «Юридический центр Пресс», 2003. - 470 с.

15. Уголовный кодекс Республики Армения / Науч. ред. докт. юрид. наук Е.Р. Азаряна, канд. юрид. наук Н.И. Мацнева. - СПб.: Изд-во Р. Асланова «Юридический центр Пресс», 2004. - 450 с.

16. Уголовный кодекс Республики Беларусь [Электронный ресурс]. - Режим доступа:

Официальный сайт МВД Республики Беларусь
[БЦр://туб.аоу.бу/таип,а5рх?аиіб=101163](http://tub.aou.by/taip,a5px?aiib=101163)

17. Уголовный кодекс Республики Болгария / Науч. ред. канд. юрид. наук, проф. А.И. Лукашова. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2001. - 298 с.

18. Уголовный кодекс Республики Казахстан. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2001. - 466 с.

19. Уголовный кодекс Республики Корея / Науч. редактирование и предисловие докт. юрид. наук, профессора А.И. Коробеева. - СПб.: Изд-во «Юридический центр Пресс», 2004. - 240 с.

20. Уголовный кодекс Республики Молдова / Вступительная статья канд. юрид. наук А.И. Лукашова. - СПб.: Изд-во «Юридический центр Пресс», 2003. - 408 с.

21. Уголовный кодекс Республики Польша / Науч. ред. канд. юрид. наук, доц. А.И. Лукашов, докт. юрид. наук, проф. Н.Ф. Кузнецова. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2001. - 234 с.

22. Уголовный кодекс Республики Сан-Марино / Науч. ред. докт. юрид. наук С.В. Максимова. - СПб.: Издательство «Юридический центр Пресс», 2002. - 253 с.

23. Уголовный кодекс Республики Сербия / Научное редактирование и предисловие д-ра юрид. наук, проф. Ю.А. Кашубы. - СПб.: Изд-во Р. Асланова «Юридический центр Пресс», 2009. - 268 с.
24. Уголовный кодекс Республики Таджикистан / Предисловие А.В. Федорова. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2001. - 410 с.
25. Уголовный кодекс Республики Узбекистан. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2001. - 338 с.
26. Уголовный кодекс Российской Федерации от 13 июня 1996 г. № 63-ФЗ [Электронный ресурс]. - Режим доступа: <http://www.consultant.ru/popular/ukrf/>
27. Уголовный кодекс Таиланда / Научн. ред. и предисловие д.ю.н. проф. А.И. Коробеева, д.ю.н. проф. Ю.В. Голика. - СПб.: Юридический Центр Пресс, 2005. - 200 с.
28. Уголовный кодекс Турции / Науч. ред. и перевод с турецкого Н. Сафарова и Х. Бабаева. - СПб.: Изд-во «Юридический центр Пресс», 2003. - 374 с.
29. Уголовный кодекс Федеративной Республики Германии / Науч. ред. и вступ. статья докт. юрид. наук, профессора Д.А. Шестакова. - СПб.: Изд-во «Юридический центр Пресс», 2003. - 524 с.
30. Уголовный кодекс Франции / Науч. ред. канд. юрид. наук, доц. Л.В. Головки, канд. юрид. наук, доц. Н.Е. Крыловой. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2002. - 650 с.
31. Уголовный кодекс Швейцарии / Науч. ред. канд. юрид. наук А.В. Серебрянниковой. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2002. - 350 с.
32. Уголовный кодекс Швеции / Науч. ред. проф. Н.Ф. Кузнецова и канд. юрид. наук С.С. Беляев. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2001. - 320 с.
33. Уголовный кодекс штата Техас / Научн. ред. и предисл. проф. И.Д. Козочкина. - СПб.: Юридический Центр Пресс, 2001. - 298 с.
34. Уголовный кодекс Эстонской Республики / Науч. ред. В.В. Запелалова. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2001. - 262 с.
35. Уголовный кодекс Японии / Науч. ред. докт. юрид. наук, проф. А.И. Коробеева. - СПб.: Юридический центр Пресс, 2002. - 226 с.

Основна

36. Аль Халаса Ашраф. Понятие преступления по уголовному праву Иордании: Автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Ашраф Аль Халаса. - М., 2003. - 24 с.
37. Антонова Е.Ю. Юридическое лицо как субъект преступления: опыт зарубежных стран и перспективы применения в России: автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Е.Ю. Антонова. - Владивосток, 1998. - 24 с.
38. Артеменко Н.В. Актуальные проблемы вменяемости (невменяемости) и возраста уголовной ответственности (Сравнительный историко-правовой анализ уголовного законодательства Российской Федерации и Франции): автореф. дисс. . канд. юрид. наук: 12.00.08 / Н.В. Артеменко. - Ростов-на-Дону, 1999. - 21 с.
39. Артемов В.Ю. Основные черты мусульманского уголовного права: автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / В.Ю. Артемов. - М., 1998. - 25 с.
40. Аскеров Э. Институт освобождения от уголовного наказания в уголовном законодательстве зарубежных стран / Э. Аскеров // Уголовное право. - 2005. - № 4. - С. 8-10.
41. Ахмедов М.Б. Преступления против жизни и здоровья личности в УК Азербайджана и Украины (краткий сравнительно-правовой анализ) / М.Б. Ахмедов // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ України. - 2004. - № 1. - С. 127-130.
42. Ахметшин Х.М. Новое уголовное законодательство КНР. Вопросы Общей

- части / Х.М. Ахметшин, Н.Х. Ахметшин // Государство и право. - 1999. - № 10. - С. 70-75.
43. Ахметшин Х.М. Современное уголовное законодательство КНР. Уголовный кодекс КНР / Х.М. Ахметшин, Н.Х. Ахметшин, А.А. Петухов. - М.: Изд. Дом «Муравей», 2000. - 432 с.
44. Бакалінська О. Антиконтурентні узгоджені дії у національному та зарубіжному законодавстві (порівняльний аналіз) / О. Бакалінська // Право України. - 2010. - № 2. - С. 190-197.
45. Бандурка А.М. Проблемы построения системы преступлений против общественной безопасности: сравнительно-правовой подход / А.М. Бандурка, В.П. Емельянов // Право и политика. - 2002. - № 12. - С. 116-125.
46. Батиргареева В. Рецидив злочинів за кримінальним законодавством України і зарубіжних країн: порівняльний аналіз / В. Батиргареева // Вісник Академії правових наук України. - 2004. - № 1 (36). - С. 147-157.
47. Батыргареева В.С. Закрепление института рецидива преступлений в уголовном законодательстве различных государств / В.С. Батыргареева // Государство и право. - 2005. - № 4. - С. 42-48.
48. Баулин Ю.В. Причинение вреда с согласия «потерпевшего» как обстоятельство, исключающее преступность деяния / Ю.В. Баулин. - Харьков: Кроссруд, 2007. - 96 с.
49. Бембетов А.П. Теория и практика борьбы с налоговой преступностью за рубежом / А.П. Бембетов // Международное публичное и частное право. - 2005. - № 1 (22). - С. 51-56.
50. Бержанин А.А. Вопросы освобождения от уголовной ответственности в Республике Беларусь / А.А. Бержанин // Государство и право. - 2006. - № 6. - С. 96-100.
51. Берман Г.Д. Западная традиция права: эпоха формирования. Перевод с английского. 2-е изд. / Г.Д. Берман. - М.: Норма, Инфра-М, 1998. - 624 с.
52. Бехруз Х. Исламские традиции права: Монография / Х. Бехруз. - Одесса: Юридична література, 2006. - 296 с.
53. Бехруз Х. Порівняльне правознавство: Підручник / Х. Бехруз. - Одеса: Фенікс, 2009. - 464 с.
54. Бигич О.Л. Місце порівняльного методу в правовій методології / О.Л. Бигич // Правова держава. Вип. 13. - К., 2002. - С. 448-455.
55. Бигич О.Л. Порівняльне правознавство: природа та методологічне значення: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / О.Л. Бигич. - К., 2002. - 17 с.
56. Бигич О.Л. Порівняльне правознавство: природа та функції / О.Л. Бигич // Правова держава. Вип. 11. - К.: Вид. Дім «Юридична книга», 2000. - С. 535-544.
57. Бирюков П.Н. Уголовная ответственность юридических лиц за преступления в сфере экономики (опыт иностранных государств) / П.Н. Бирюков. - М.: Издательство «Юрлитинформ», 2008. - 136 с.
58. Блинов А.Г. Уголовно-правовая охрана пациента в международном и зарубежном законодательстве / А.Г. Блинов; под ред. заслуженного деятеля науки Российской Федерации, доктора юридических наук, профессора Б.Т. Разгильдиева. - М.: Юрлитинформ, 2010. - 168 с.
59. Бондарева М. Відповідальність за «відмивання» незаконно здобутих доходів за кримінальним законодавством США / М. Бондарева // Право України. - 1999. - № 7. - С. 107-111.
60. Васильев В.В. Ответственность за преступления против порядка ведения бухгалтерского учета по законодательству Швеции / В.В. Васильев // Международное публичное и частное право. - 2007. - № 2 (35). - С. 56-58.

61. Ведерникова О.Н. Современные уголовно-правовые системы: типы, модели, характеристика / О.Н. Ведерникова // Государство и право. - 2004. - № 1. - С. 68-76.
62. Ведерникова О.Н. Теория и практика борьбы с преступностью в условиях современной западной демократии: канадская уголовно-правовая модель / О.Н. Ведерникова // Государство и право. - 2004. - № 6. - С. 85-94.
63. Вереша Р. Вина та її форми за кримінальним правом Франції / Р. Вереша // Право України. - 2005. - № 12. - С. 138-141.
64. Вереша Р. Суб'єкт злочинного діяння за кримінальним законодавством зарубіжних держав / Р. Вереша // Право України. - 2006. - № 9. - С. 137-143.
65. Вереша Р.В. Суб'єкт злочинного діяння за кримінальним законодавством зарубіжних держав / Р.В. Вереша // Кримінальне право України. - 2006. - № 3. - С. 40-49.
66. Взаимодействие международного и сравнительного уголовного права: Учебное пособие / Научный ред. проф. Н.Ф. Кузнецова; отв. ред. проф. В.С. Комиссаров. - М.: Издательский Дом «Городец», 2009. - 288 с.
67. Геворгян В.М. Уголовная ответственность за убийство по найму (заказу) в законодательстве стран СНГ и Балтии / В.М. Геворгян // Современное право. - 2007. - № 11. - С. 88-92.
68. Головки Л.В. Альтернативы уголовному преследованию в современном праве / Л.В. Головки. - СПб.: Издательство «Юридический центр Пресс», 2002. - 544 с.
69. Гончарук О. Деякі питання застосування інституту довічного позбавлення волі у кримінальному праві держав-членів Європейського Союзу / О. Гончарук // Право України. - 2011. - № 11-12. - С. 144-149.
70. Горбачова І.М. Заходи безпеки в кримінальному праві (порівняльно-правовий аналіз): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / І.М. Горбачова. - Одеса, 2008. - 20 с.
71. Горбунова Л.В. Обстоятельства, отягчающие наказание по уголовному законодательству России и зарубежных стран: автореф. дисс. . канд. юрид. наук: 12.00.08 / Л.В. Горбунова. - Казань, 2003. - 22 с.
72. Гороховська О.В. Відповідальність за необережне позбавлення життя за кримінальним законодавством деяких зарубіжних держав / О.В. Гороховська // Держава і право. - К., 2000. - Вип. 7. - С. 368-374.
73. Грибов А.С. Особенности дифференциации ответственности за экономические преступления в уголовном праве России, ФРГ и США / А.С. Грибов. - М.: Юрлитинформ, 2013. - 192 с.
74. Грищук В. Встановлення кримінальної відповідальності колективних суб'єктів у зарубіжних державах: до історії проблеми / В. Грищук, О. Пасека // Право України. - 2011. - № 9. - С. 50-61.
75. Грищук В.К. Глобалізація і проблеми кримінальної відповідальності юридичних осіб / В.К. Грищук // Вісник Львівського університету. Серія «Міжнародні відносини». - 2002. - Вип. 7. - С. 49-58.
76. Грищук В.К. Загальні засади відповідальності юридичних осіб за кримінальним законодавством Франції / В.К. Грищук, І.В. Красницький // Вісник Львівського інституту внутрішніх справ. - 2003. - № 3. - С. 66-75.
77. Грищук В.К. Питання кримінальної відповідальності юридичних осіб в Англії, США, Франції та Республіці Польща / В.К. Грищук // Вісник Академії адвокатури України. - 2007. - Вип. 10. - С. 79-88.
78. Грищук В.К. Система покарань за кримінальним кодексом Франції 1992 р. /

В.К. Гришук, І.В. Красницький // Вісник Львівського університету. Серія міжнародні відносини. - 2000. - Вип. 2. - С. 362-371.

79. Давид Р. Основные правовые системы современности / Р. Давид, К. Жоффре-Спинози. - М.: Международные отношения, 2003. - 400 с.

80. Дао Чи Ук. Уголовный кодекс СРВ 1999 г.: особенности и основное содержание / Дао Чи Ук // Государство и право. - 2000. - № 10. - С. 104-108.

81. Дідківська Н.А. Особливості кримінальної відповідальності за умисне вбивство з метою приховати інший злочин або полегшити його вчинення за кримінальним правом деяких зарубіжних держав / Н.А. Дідківська // Вісник Верховного Суду України. - 2004. - № 1 (41). - С. 45-47.

82. Дмитренко А.П. Обстоятельства, исключают преступность деяния, в уголовном праве Российской Федерации: монография / А.П. Дмитренко. - М.: Илекса, 2010. - 343 с.

83. Додонов В. Влияние состояния опьянения на вину и ответственность в современном уголовном праве (сравнительно-правовой анализ) / В. Додонов, Н. Капинус // Уголовное право. - 2004. - № 2. - С. 32-34.

84. Додонов В.Н. Сравнительное уголовное право. Общая часть: Монография / В.Н. Додонов; под общ. и науч. ред. докт. юрид. наук, проф., заслуженного деятеля науки РФ С.П. Щербы. - М.: Издательство «Юрлитинформ», 2010. - 448 с.

85. Додонов В.Н. Сравнительное уголовное право. Особенная часть: Монография / В.Н. Додонов, О.С. Капинус, С.П. Щерба; Под общ. и науч. ред. докт. юрид. наук, профессора, заслуженного деятеля науки РФ С.П. Щербы. - М.: Издательство «Юрлитинформ», 2010. - 544 с.

86. Дрьомін В. Пробація: зарубіжний досвід обмеження тюремної популяції / В. Дрьомін // Право України. - 2000. - № 12. - С. 120-123.

87. Дудоров О. Законодавство Греції про податки та відповідальність за податкові правопорушення / О. Дудоров // Підприємництво, господарство і право. - 2001. - № 3. - С. 81-84; № 4. - С. 77-82.

88. Дудоров О. Кримінально-правовий компроміс у сфері оподаткування: зарубіжний досвід / О. Дудоров // Право України. - 2005. - № 3. - С. 139-143.

89. Дулатбеков Н.О. Вопросы назначения наказания в Уголовном кодексе Франции / Н.О. Дулатбеков // Правова держава. Вип. 14. - К., 2003. - С. 401-406.

90. Дусаев Р.Н. Эволюция уголовного права стран Западной Европы и США. Учебное пособие. Часть I. Эволюция уголовного права в франко-германской системе права / Р.Н. Дусаев. - Петрозаводск: Издательство Петрозаводского университета, 1999. - 344 с.

91. Дьоменко С.В. Визначення поняття вимагання в законодавстві деяких зарубіжних країн / С.В. Дьоменко // Держава і право. Випуск 20. - К., 2003. - С. 399-404.

92. Елифанова Е.В. Преступление в уголовном законодательстве России и зарубежных стран: история и современность: Учебное пособие / Е.В. Елифанова; под ред. Н.А. Лопашенко. - М.: Издательство «Юрлитинформ», 2009. - 150 с.

93. Есаков Г. Смертная казнь несовершеннолетних как жестокое и необычное наказание: американские подходы / Г. Есаков // Уголовное право. - 2005. - № 3. - С. 128-130.

94. Есаков Г. Юридическая ошибка в уголовном праве США / Г. Есаков // Уголовное право. - 2002. - № 2. - С. 25-27.

95. Есаков Г. Юридические лица и ответственность за убийство (о новом английском законе) / Г. Есаков // Уголовное право. - 2007. - № 6. - С. 16-20.

96. Есаков Г.А. Основы сравнительного уголовного права: Монография / Г.А. Есаков. - М.: ООО «Издательство “Элит”», 2007. - 152 с.
97. Есаков Г.А. Учение о преступлении в странах семьи общего права: автореф. дисс. ... д-ра юрид. наук: 12.00.08 / Г.А. Есаков. - М., 2007. - 46 с.
98. Есаков Г.А. Mens rea в уголовном праве США: историко-правовое исследование / Г.А. Есаков; предисловие докт. юрид. наук, проф. О.Ф. Шишова. - СПб.: Издательство «Юридический центр Пресс», 2003. - 553 с.
99. Есаков Г.А. Уголовное право зарубежных стран / Г.А. Есаков, Н.Е. Крылова, А.В. Серебренникова. - М.: Проспект, 2009. - 336 с.
100. Єрмак О. Умови звільнення від кримінальної відповідальності учасника злочинної організації (порівняльно-правовий аспект) / О. Єрмак // Підприємництво, господарство і право. - 2002. - № 9. - С. 88-91.
101. Жалинский А. Введение в немецкое право / А. Жалинский, А. Рёрихт. - М.: Спарк, 2001. - 767 с.
102. Жалинский А.Э. Современное немецкое уголовное право / А.Э. Жалинский. - М.: ТК Велби, Изд-во Проспект, 2006. - 560 с.
103. Жданова І.Є. Фізичний та психічний примус у кримінальному законодавстві деяких держав континентального та загального права / І.Є. Жданова // Право і суспільство. - 2009. - № 2. - С. 106-113.
104. Звечаровский И. О концепции развития уголовного законодательства России / И. Звечаровский // Уголовное право. - 2005. - № 3. - С. 32-34.
105. Землянська В. Вивчення досвіду Польщі у сфері медіації / В. Землянська // Право України. - 2004. - № 3. - С. 135-137.
106. Зер Х. Восстановительное правосудие: новый взгляд на преступление и наказание / Х. Зер. - М.: Изд-во Центра «Судебно-правовая реформа», 1998. - 354 с.
107. Зубкова В.И. Уголовное законодательство европейских стран: сравнительноправовое исследование / В.И. Зубкова. - М.: Юрлитинформ, 2013. - 328 с.
108. Иванова Л.В. Регламентация эксцесса исполнителя преступления в странах мусульманского права / Л.В. Иванова // Правовая политика и правовая жизнь. - 2009. - № 2 (35). - С. 167-172.
109. Ивченко О. Ответственность за эвтаназию по уголовному законодательству зарубежных стран (сравнительно-правовой анализ) / О. Ивченко // Уголовное право. - 2001. - № 3. - С. 19-21.
110. Игнатова М.А. Уголовное право Италии (основные институты): дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / М.А. Игнатова. - М., 2002. - 138 с.
111. Ильина А.И. Правила действия уголовного закона в пространстве (сравнительно-правовое исследование) / А.И. Ильина. - М.: Юрлитинформ, 2012. - 208 с.
112. Иншаков С., Шулепова Л. Дополнительное уголовное законодательство ФРГ / С. Иншаков, Л. Шулепова // Уголовное право. - 2005. - № 3. - С. 35-37.
113. Казанцева К. Порівняльний аналіз вітчизняного та зарубіжного кримінального законодавства у сфері обігу дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння / К. Казанцева // Право України. - 2009. - № 1. - С. 86-92.
114. Каменева А.Н. Ответственность за изнасилование по уголовному законодательству Российской Федерации и различных зарубежных государств / А.Н. Каменева. - М.: Издательство Московского университета, 2011. - 160 с.
115. Каменський Д. Подання хибної податкової звітності як злочин за

федеральним законодавством США / Д. Каменський // Прокуратура. Людина. Держава. - 2004. - № 3 (33). - С. 122-128.

116. Каменський Д.В. Корпорація як суб'єкт федеральних податкових злочинів у США / Д.В. Каменський // Кримінальне право України. - 2006. - № 4. - С. 39-49.

117. Каменський Д.В. Кримінальна відповідальність корпорацій за вчинення федеральних злочинів у США: вихідні засади / Д.В. Каменський // Університетські наукові записки. Часопис Хмельницького університету управління та права. - 2006. - № 1 (17). - С. 238-244.

118. Карпова И.Б. Институт соучастия в преступлении (Сравнительный анализ уголовного законодательства Российской Федерации и Федеративной Республики Германии): дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. - М., 2005. - 141 с.

119. Карпович О.Г. Уголовные посягательства на законную предпринимательскую деятельность (свободу предпринимательства) в некоторых странах Европы / О.Г. Карпович // Международное публичное и частное право. - 2003. - № 2 (11). - С. 4145.

120. Квашиш В.Е. Куда идет смертная казнь. Мировые тенденции, проблемы и перспективы / В.Е. Квашиш; предисл. д-ра юрид. наук, проф. Ю.Е. Пудовочкина. - СПб.: Издательство «Юридический центр Пресс», 2011. - 608 с.

121. Келина С.Г. Субъект преступления в современном европейском уголовном праве / С.Г. Келина // Уголовное право России: проблемы и перспективы / под ред. д-ра юрид. наук, проф. С.В. Бородина и д-ра юрид. наук, проф. С.Г. Келиной. - М.: Ин-т государства и права РАН, 2004. - С. 161-181.

122. Кибальник А. Преступление в уголовном праве США / А. Кибальник // Уголовное право. - 2007. - № 4. - С. 37-41.

123. Кибальник А. Преступление и наказание в доктрине мусульманского уголовного права / А. Кибальник // Уголовное право. - 2007. - № 1. - С. 25-29.

124. Кибальник А. Универсализация уголовно-правовых систем и национальный интерес / А. Кибальник // Уголовное право. - 2005. - № 5. - С. 30-33.

125. Кибальник А.Г. Тенденции развития мировых уголовно-правовых систем / А.Г. Кибальник // Правоведение. - 2007. - № 2 (271). - С. 212-222.

126. Кириш Б. Довічне позбавлення волі як вид покарання за кримінальним законодавством зарубіжних держав / Б. Кириш // Вісник Львівського університету. Серія юридична. - 2002. - Вип. 37. - С. 398-406.

127. Кириш Б. Обмеження по військовій службі як вид покарання за кримінальним законодавством зарубіжних держав / Б. Кириш // Вісник Львівського університету. Серія юридична. - 2004. - Вип. 40. - С. 325-333.

128. Кириш Б.О. Громадські роботи як вид покарання за кримінальним законодавством зарубіжних держав / Б.О. Кириш // Вісник інституту регіонального управління та права. - 2003. - № 3-4 (7-8). - С. 199-206.

129. Кириш Б.О. Конфіскація майна як вид покарання за кримінальним законодавством зарубіжних держав / Б.О. Кириш // Університетські наукові записки. Часопис Хмельницького університету управління та права. - 2005. - № 1-2 (13-14). - С. 202-209.

130. Кідіна Н. Законодавство країн Європи про кримінальну відповідальність неповнолітніх / Н. Кідіна // Право України. - 2000. - № 2. - С. 97-100.

131. Ковітіді О.Ф. Обов'язки, що покладаються на особу, умовно звільнену від покарання чи його відбування: досвід деяких країн Європейського Союзу / О.Ф. Ковітіді // Вісник Верховного Суду України. - 2005. - № 9 (61). - С. 44-47.

132. Ковтун Н. Практика застосування конфіскації майна з огляду на рішення Європейського суду з прав людини / Н. Ковтун // Право України. - 2011. - № 7. - С. 93-95.
133. Козлов А.А. Характеристика правонарушений в сфере охраны прав на средства индивидуализации товаров в зарубежных странах и как транснационального преступления / А.А. Козлов // Международное публичное и частное право. - 2004. - № 3 (18). - С. 37-40.
134. Козочкин И.Д. 35-летие Примерного уголовного кодекса - годы успехов и неудач в реформировании американского уголовного права / И.Д. Козочкин // Государство и право. - 1998. - № 12. - С. 82-87.
135. Козочкин И.Д. Реформа американского уголовного права / И.Д. Козочкин // Государство и право. - 1993. - № 9. - С. 142-151.
136. Козочкин И.Д. Субъект преступления по уголовному праву США / И.Д. Козочкин // Иностранное право. Сборник научных статей и сообщений. Вып. 1. - М.: Диалог МГУ, 2000. - С. 54-64.
137. Козочкин И.Д. Территориальный принцип действия федеральных уголовных законов США / И.Д. Козочкин // Государство и право. - 2005. - № 9. - С. 64-69.
138. Козочкин И.Д. Уголовное право США: успехи и проблемы реформирования / И.Д. Козочкин. - СПб.: Издательство Р. Асланова «Юридический центр Пресс», 2007. - 478 с.
139. Кольцов Е.Г. Субъект преступления в уголовном праве Российской Федерации и зарубежных стран (сравнительно-правовой анализ): автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Е.Г. Кольцов. - М., 2009. - 24 с.
140. Комиссаров В.С. Пять лет Уголовному кодексу Российской Федерации: итоги и перспективы / В.С. Комиссаров, О.А. Мясников // Правоведение. - 2002. - № 4 (243).
- С. 223-231.
141. Коноваленко О. Відповідальність за вчинення розбою: зарубіжний досвід / О. Коноваленко // Право України. - 2005. - № 12. - С. 130-133.
142. Короленко М.П. Кримінальна відповідальність за умисні вбивства за обтяжуючих обставин в Україні та інших державах / М.П. Короленко // Вісник Верховного Суду України. - 2003. - № 4 (38). - С. 57-59.
143. Корчагин А. Краткая характеристика Особенной части уголовного права зарубежных стран / А. Корчагин, А. Иванов // Уголовное право. - 2002. - № 2. - С. 37-38.
144. Корчагин А.Г. Общая характеристика Особенных частей уголовного законодательства зарубежных стран / А.Г. Корчагин, А.М. Иванов // Правовая политика и правовая жизнь. - 2002. - № 4 (9). - С. 90-94.
145. Корчевна Л. Українське право і романо-германська традиція / Л. Корчевна // Право України. - 2004. - № 5. - С. 19-22.
146. Косенко С. Захист неповнолітніх потерпілих від статевих злочинів (на прикладі кримінального законодавства зарубіжних країн) / С. Косенко // Право України. - 2003.
- № 2. - С. 35-38.
147. Котляр Г.О. Порівняльно-правовий аналіз регулювання давності у кримінальному законодавстві зарубіжних країн / Г.О. Котляр // Держава і право. Випуск 34. - К., 2006. - С. 475-481.
148. Кравченко О. Порівняльно-правова характеристика контрабанди за кримінальним законодавством України та законодавством інших держав / О. Кравченко // Право України. - 2009. - № 11. - С. 152-155.

149. Красницький І. Поняття і значення обставин, що виключають злочинність діяння у кримінальному праві України і Франції: порівняльний аналіз / 1. Красницький // Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні. Матеріали ІХ регіональної наук.-практ. конф. - Львів, 2003. - С. 420-422.
150. Красницький І.В. Кримінальна відповідальність як інститут кримінального права Франції та України: порівняльний аналіз: Монографія / І.В. Красницький. - Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2008. - 232 с.
151. Красницький І.В. Поняття, підстави та форми кримінальної відповідальності за кримінальним правом Франції та України: порівняльний аналіз: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / І.В. Красницький. - Львів, 2005. - 18 с.
152. Красницький І.В. Призначення покарання за законодавством України і Франції: порівняльний аналіз / І.В. Красницький // Вісник Львівського інституту внутрішніх справ. - 2000. - Вип. 2. - С. 195-201.
153. Крижановський О.М. Охорона підприємницької діяльності у зарубіжних країнах (кримінально-правовий аспект) / О.М. Крижановський // Право і суспільство. - 2008. - № 5. - С. 62-68.
154. Кросс Р. Прецедент в англійському праві / Р. Кросс. - М.: Юрид. лит., 1985. - 238 с.
155. Крупко Д.І. Відповідальність за хабарництво за кримінальним правом Німеччини, Швейцарії та України (порівняльно-правове дослідження): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Д.І. Крупко. - К., 2005. - 20 с.
156. Крутиков Р.Н. Ответственность за преступления, совершаемые при банкротстве, по уголовному праву зарубежных стран / Р.Н. Крутиков // Международное публичное и частное право. - 2004. - № 3 (18). - С. 59-63.
157. Крылова Е.С. Лишение права занимать определенные должности или заниматься определенной деятельностью как вид уголовного наказания по законодательству России и зарубежных стран: дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Е.С. Крылова. - Казань, 2002. - 203 с.
158. Крылова Н.Е. Основные черты нового Уголовного кодекса Франции / Н.Е. Крылова. - М.: Спарк, 1996. - 124 с.
159. Крылова Н.Е. Уголовная ответственность юридических лиц во Франции: предпосылки возникновения и основные черты / Н.Е. Крылова // Вестник Московского университета. - 1998. - № 3. - С. 69-80.
160. Кузнецова Н. Уголовное право ФРГ / Н. Кузнецова, Л. Вельцель. - М.: Изд-во Московского ун-та, 1980. - 214 с.
161. Курц А.В. Штраф как вид наказания по законодательству России и зарубежных стран: дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / А.В. Курц. - Йошкар-Ола, 2001. - 203 с.
162. Леже Р. Великие правовые системы современности: сравнительно-правовой подход. - 3-е изд., перераб. / Раймон Леже. - М.: Волтерс Клувер, 2010. - 592 с.
163. Лейленд П. Кримінальне право: Злочин, покарання, судочинство (Англійський підхід) / Пітер Лейленд. - К.: Основи, 1996. - 207 с.
164. Лизогуб Я.Г., Яценко С.С. Протидія торгівлі людьми: аналіз вітчизняного та зарубіжного законодавства: навчальний посібник / Я.Г. Лизогуб, С.С. Яценко; наук. ред. д-р юрид. наук, проф. С.С. Яценко. - К.: Атіка, 2005. - 240 с.
165. Лисенко О. Предмет порівняльного правознавства / О. Лисенко // Право України. - 2001. - № 3. - С. 54-57.
166. Лисенко О.М. До питання про природу порівняльного правознавства /

О.М. Лисенко // Держава і право. Випуск 7. - К., 2000. - С. 18-23.

167. Лисенко О.М. Порівняльне правознавство як наука та його місце в системі юридичних наук: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / О.М. Лисенко. - К., 2001. - 19 с.

168. Лисодед О. Покарання та громадські санкції у діяльності Служби тюрем і пробації Швеції / О. Лисодед, А. Степанюк // Вісник Академії правових наук України. - 2003. - № 4 (35). - С. 99-109.

169. Лисько Т.Д. Кримінальна відповідальність за зґвалтування (порівняльно-правовий аналіз): автореф. дис. . канд. юрид. наук: 12.00.08 / Т.Д. Лисько. - К., 2008. - 20 с.

170. Лихова С. Актуальні питання гармонізації кримінально-правових норм із європейською правовою системою / С. Лихова // Права і свободи людини та сучасний суспільний прогрес: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції 24-25 лютого 1999 року. Ужгород, Україна. - Ужгород: Госпрозрахунковий редакційно-видавничий відділ комітету інформації, 1999. - С. 289-294.

171. Лихова С. Відповідальність за порушення виборчих прав громадян, передбачена кримінальним законодавством деяких зарубіжних країн / С. Лихова, Л. Медіна // Право України. - 2002. - № 5. - С. 148-151.

172. Лихова С. Наукові основи кримінального законодавства і процес глобалізації / С. Лихова // Право України. - 2010. - № 12. - С. 177-185.

173. Лиховая С.Я. Европейский опыт правового регулирования безопасности жизни и здоровья нерожденного человека / С.Я. Лиховая // LEX RUSSICA. Научные труды Московской государственной юридической академии имени О.Е. Кутафина. - 2011. - № 6. - М.: Проспект, 2011. - С. 1214-1223.

174. Лихова С.Я. Кримінальна відповідальність за злочини проти виборчих та референдних прав за законодавством країн-учасниць Європейського Союзу (порівняльно-правовий аналіз) / С.Я. Лихова // Альманах кримінального права: збірник статей. Вип. 1 / Відповід. ред. П.П. Андрушко, П.С. Берзін. - К.: Правова єдність, 2009. - С. 275-323.

175. Лісова Н. Крайня необхідність у кримінальному праві зарубіжних країн / Н. Лісова // Вісник прокуратури. - листопад 2006 р. - № 11 (65). - С. 104-113.

176. Лубська М. Мусульманське право: Сутність, джерела, структура: монографія / М. Лубська. - К.: Академвидав, 2009. - 256 с.

177. Лубський В.І. Мусульманське право: навчальний посібник для студентів факультетів юридичного, міжнародного права, міжнародних відносин, міжнародних економічних відносин, політології та філософського / В.І. Лубський, В.Д. Борис. - К.: Вілбор, 1997. - 256 с.

178. Лукашов А.И. Лишение специального права в законодательстве Беларуси и других государств / А.И. Лукашов // Наука і правоохорона. - 2009. - № 1-2 (3-4). - С. 102-116.

179. Луць Л.А. Європейські міждержавні правові системи: загальнотеоретична характеристика: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.08 / Л.А. Луць. - К., 2005. - 32 с.

Додаткова

180. Маковецька Н.Є. Умисні вбивства за кримінальним правом України та Республіки Польща: юридичний аналіз складів злочинів: автореф. дис. . канд. юрид. наук: 12.00.08 / Н.Є. Маковецька. - Львів, 2010. - 20 с.

181. Макринская В.И. Вопросы уголовно-правовой защиты права на жизнь (сравнительно-правовые аспекты): учебное пособие / В.И. Макринская. - М.: ООО «Издательский дом «Буквоед», 2006. - 130 с.
182. Малиновский А.А. Сравнительное правоведение в сфере уголовного права / А.А. Малиновский. - М.: Междунар. отношения, 2002. - 376 с.
183. Малишев Б.В. Судовий прецедент у правовій системі Англії / Б.В. Малишев. - К.: Праксіс, 2008. - 344 с.
184. Манна Аммар Абдуль Карим. Назначения наказания при множественности преступлений по уголовному праву арабских стран / Манна Аммар Абдуль Карим. - М.: Университет дружбы народов, 2004. - 96 с.
185. Марковичева Е.В. Правовые методы воздействия на несовершеннолетних правонарушителей в странах Запада: сравнительный анализ / Е.В. Марковичева // Правоведение. - 2009. - № 2 (283). - С. 134-145.
186. Мартыненко М.Э. Проблемы наступления ответственности за контрабанду и иное нелегальное перемещение культурных ценностей (по законодательству Украины, Беларуси, России) / М.Э. Мартыненко // Правова держава. Вип. 13. - К., 2002. - С. 413-425.
187. Мартыненко Э.В. Конфискация имущества в действующем российском уголовном праве: монография / Э.В. Мартыненко. - М.: Юрлитинформ, 2011. - 152 с.
188. Марченко М.Н. Правовые системы современного мира. Учебное пособие. - М.: ИКД «Зерцало-М», 2001. - 400 с.
189. Марченко М.Н. Сравнительное правоведение. Общая часть: Учебник для юридических вузов / М.Н. Марченко. - М.: Зерцало, 2001. - 560 с.
190. Мелешко Н.П. Уголовно-правовые системы России и зарубежных стран (криминологические проблемы сравнительного правоведения, теории, законодательная и правоприменительная практика) / Н.П. Мелешко, Е.Г. Тарло. - М.: Изд-во «Юрлитинформ», 2003. - 304 с.
191. Мельник М. Правові та організаційні заходи протидії корупції: зарубіжний досвід / М. Мельник, М. Хавронюк // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ України. - 1998. - № 4. - С. 119-134.
192. Мирзоян В.Г. Подстрекательство к совершению преступления в российском и зарубежном уголовном праве: автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / В.Г. Мирзоян. - Краснодар, 2012. - 27 с.
193. Миронов С.И. Необходимая оборона по уголовному праву Англии и США: особенности регулирования / С.И. Миронов // Государство и право. - 2002. - № 6. - С. 61 -67.
194. Михайлов В. Ситуації правомірної шкоди (обставини, що виключають злочинність діяння) за кримінальним законодавством держав СНД / В. Михайлов // Вісник Академії правових наук України. - 2007. - № 4 (51). - С. 241-248.
195. Михайлов В.И. Обстоятельства, исключающие преступность деяния, в уголовном законодательстве государств СНГ / В.И. Михайлов // Законодательство. - 2003. - № 7. - С. 73-82.
196. Михайлов О.О. Юридична особа як суб'єкт злочину: іноземний досвід та перспективи його застосування в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / О.О. Михайлов. - К., 2008. - 16 с.
197. Модестова Н.А. Проблемы законодательного закрепления и правового регулирования назначения и исполнения уголовного наказания в виде штрафа в России и Франции: автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Н.А. Модестова. -

Красноярск, 2005. - 23 с.

198. Мойсик В.Р., Дудоров О.О. Порівняльно-правовий аналіз законодавства США та України про відповідальність за ухилення від сплати податків // В.Р. Мойсик, О.О. Дудоров / Адвокат. - 1998. - № 2. - С. 12-17.

199. Мостепанюк Л.О. Відбування довічного позбавлення волі в Україні та за кордоном: проблеми і перспективи / Л.О. Мостепанюк // Підприємництво, господарство і право. - 2004. - № 5. - С. 121-125.

200. Мошак Г. Приватноправовий контекст німецької кримінально-правової концепції свободи / Г. Мошак // Вісник Академії правових наук України. - 2009. - № 2 (57). - С. 134-143.

201. Наумов А.В. Проблемы совершенствования Уголовного кодекса Российской Федерации / А.В. Наумов // Государство и право. - 1999. - № 10. - С. 45-51.

202. Наумов А.В. Сближение правовых систем как итог развития уголовного права XX в. и его перспектива в XXI в. / А.В. Наумов // Государство и право. - 1998. - № 6.

- С. 50-58.

203. Нерсесян А.А. Вопросы наказуемости в уголовном праве ФРГ и США / А.А. Нерсесян. - М.: Наука, 1992. - 232 с.

204. Оба-Апуну Ж.П. Обстоятельства, исключаящие ответственность по уголовному праву Франции: автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Ж.П. Оба-Апуну. - М., 2001. - 23 с.

205. Оксамытний В.В. Система уголовных наказаний в Англии / В.В. Оксамытний.

- К.: Наук. думка, 1977. - 143 с.

206. Омар Мухаммед Мусса Исмаил. Субъекты преступления в уголовном праве Иордании / Омар Мухаммед Мусса Исмаил // Держава і право. Вип. 7. - К., 2000. - С. 365-368.

207. Орловська Н.А. Осудність та її види (порівняльний аналіз законодавства України та інших держав): автореф. дис. . канд. юрид. наук: 12.00.08 / Н.А. Орловська. - Одеса, 2001. - 20 с.

208. Перепадя О.В. Кримінально-правові аспекти примирення між особою, яка вчинила злочин, та потерпілим (порівняльний аналіз законодавства України та ФРН): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / О.В. Перепадя. - К., 2003. - 18 с.

209. Попаденко Е.В. Альтернативные средства разрешения уголовно-правовых конфликтов в российском и зарубежном праве / Е.В. Попаденко. - М.: Издательство «Юрлитинформ», 2009. - 176 с.

210. Пудовочкин Ю. Сравнительно-правовые аспекты действия уголовного законодательства России и стран СНГ по кругу лиц / Ю. Пудовочкин // Уголовное право. - 2004. - № 2. - С. 54-56.

211. Пудовочкин Ю.Е. Понятие, принципы и источники уголовного права: сравнительно-правовой анализ законодательства России и стран Содружества

Независимых Государств / Ю.Е. Пудовочкин, С.С. Пирвагидов. - СПб.: Издательство «Юридический центр Пресс», 2003. - 297 с.

212. Пуйко В.М. Гуманізація кримінального покарання в Україні як напрям трансформації і зближення сучасних правових систем / В.М. Пуйко // Європа, Японія, Україна: шляхи демократизації державно-правових систем. Матеріали міжнародної наукової конференції 17-20 жовтня 2000 р. - К., 2000. - С. 357-360.

213. Рабінович П. Поняття кримінального правопорушення та покарання в

- інтерпретації Європейського суду з прав людини / П. Рабінович // Право України. - 2011. - № 9. - С. 377-381.
214. Рамез А.Э. Наказание по уголовному праву арабских стран: дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Ахмед Элайди Рамез. - М., 2002. - 16 с.
215. Романов А.К. Правовая система Англии / А.К. Романов. - М.: Дело, 2000. - 344 с.
216. Савченко А. «Відмивання» грошей: кримінально-правовий і порівняльний аспекти / А. Савченко // Право України. - 1997. - № 5. - С. 38-42.
217. Савченко А. Застосування смертної кари та позбавлення волі у США / А. Савченко // Право України. - 2005. - № 6. - С. 120-123.
218. Савченко А. Особливості структури кримінального законодавства України та США (на рівні федерації): порівняльний аналіз / А. Савченко // Право України. - 2006. - № 3. - С. 90-93.
219. Савченко А.В. Кримінальне законодавство України та федеральне кримінальне законодавство Сполучених Штатів Америки: комплексне порівняльно-правове дослідження: Монографія / А.В. Савченко. - К.: КНТ, 2007. - 596 с.
220. Савченко А.В. Основні напрями адаптації кримінального законодавства України до європейських і світових стандартів / А.В. Савченко // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ України. - 2004. - № 1. - С. 40-45.
221. Савчин М.В. Порівняльне правознавство. Загальна частина. Навчальний посібник / М.В. Савчин. - К.: ЦУЛ, 2005. - 288 с.
222. Саидов А.Х. Сравнительное правоведение (основные правовые системы современности). Учебник / А.Х. Саидов. - М.: Юристъ, 2003. - 448 с.
223. Саломатин А.Ю. Гуманизация уголовной политики в контексте модернизации права в Западной Европе и США (конец XVIII-XIX вв.) / А.Ю. Саломатин, Н.В. Долженкова // Правовая политика и правовая жизнь. - 2004. - № 2 (15). - С. 149-154.
224. Сахарук Т.В. Загальні засади призначення покарання за кримінальним правом України та зарубіжних країн: порівняльний аналіз: дис. .канд. юрид. наук: 12.00.08 / Т.В. Сахарук. - Харків, 2006. - 227 с.
225. Серватко Т. Проблеми боротьби з організованою злочинністю в Польщі та в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Тадеуш Серватко. - К., 2002. - 20 с.
226. Сердюк П. Форми вини, види умислу та необережності у кримінальному праві Польщі: проблеми тлумачення / П. Сердюк // Підприємництво, господарство і право. - 2007. - № 10 (142). - С. 132-136.
227. Станович Ю.М. Інститут пробації: європейський досвід та українські перспективи / Ю.М. Станович // Проблеми кримінального права, процесу та криміналістики: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 9 жовтня 2009 р.). - Одеса, 2009. - С. 248-252.
228. Субботина Е.Н. Механизм имплементации международного уголовного права в зарубежных странах и в России: монография / Е.Н. Субботина. - М.: Юрлитинформ, 2012. - 216 с.
229. Сюкияйнен Л.Р. Мусульманское право. Вопросы теории и практики / Л.Р. Сюкияйнен. - М.: Наука, 1986. - 256 с.
230. Тацій В. Імплементація європейських стандартів у галузі прав людини - важливий напрям правової політики України / В. Тацій // Право України. - 2010. - № 10. - С. 48-59.

231. Тирранен В.А. Высшие меры наказания в России и зарубежных странах: Автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / В.А. Тирранен. - Саратов, 2011. - 24 с.
232. Тихий В.П. Правові позиції Європейського суду з прав людини та проблеми кримінальної відповідальності за порушення виборчого права / В.П. Тихий // Кримінальне право України. - 2006. - № 1. - С. 99-106.
233. Тихомиров Ю.А. Курс сравнительного правоведения / Ю.А. Тихомиров. - М.: Норма, 1996. - 432 с.
234. Туляков В. Кримінальне право сучасності: криза доктрини чи криза юрисдикцій? / В. Туляков // Право України. - 2010. - № 9. - С. 40-46.
235. Уголовное право зарубежных государств. Общая часть: Учебное пособие / Под ред. и с предисл. И.Д. Козочкина. - М.: Омега-Л, Институт международного права и экономики им. А.С. Грибоедова, 2003. - 576 с.
236. Уголовное право зарубежных стран. Общая и особенная части / Под ред. Н.Е. Крыловой. - М.: Юрайт, 2013. - 1056 с.
237. Уголовное право России. Общая часть: учебник / под ред. И.Э. Звечаровского. - М.: Норма: Инфра-М, 2010. - 640 с.
238. Уголовное право России. Часть Общая: учеб. для вузов: учеб. для студентов вузов, обучающихся по специальности «Юриспруденция» / Отв. ред. проф. Л.Л. Кругликов. 2-е изд., перераб. и доп. - М.: Волтерс Клувер, 2005. - 592 с.
239. Уголовное право России: Учебник для вузов: В 2 т. / Под ред. д.ю.н., проф. А.Н. Игнатова и д.ю.н., проф. Ю.А. Красикова. - Т. 1: Общая часть. - М.: Норма, 2005. - 592 с.
240. Учение о составе преступления в уголовном праве России и Китая: Сравнительно-правовое исследование / Под редакцией профессоров В.С. Комиссарова, А.И. Коробеева, Хе Бинсуна. - СПб.: Издательство Р. Асланова «Юридический центр Пресс», 2009. - 549 с.
241. Фридмэн Л. Введение в американское право / Л. Фридмэн. - М.: Прогресс-Универс, 1993. - 286 с.
242. Хавронюк М. Види кримінальних покарань: досвід європейських держав / М. Хавронюк // Прокуратура. Людина. Держава. - 2005. - № 3 (45). - С. 95-102.
243. Хавронюк М. Злочинні діяння проти життя людини за законодавством європейських держав / М. Хавронюк // Прокуратура. Людина. Держава. - 2005. - № 4 (46). - С. 109-118.
244. Хавронюк М.І. Відповідальність за звалтування: в Україні і за кордоном / М.І. Хавронюк // Право і суспільство. - 2009. - № 3. - С. 75-87.
245. Хавронюк М.І. Історія кримінального права європейських країн: Монографія / М.І. Хавронюк. - К.: Істина, 2006. - 192 с.
246. Хавронюк М.І. Кримінальне законодавство України та інших держав континентальної Європи: порівняльний аналіз, проблеми гармонізації. Монографія / М.І. Хавронюк. - К.: Юрисконсульт, 2006. - 1048 с.
247. Хавронюк М.І. Нові види покарання: чи потрібно їх передбачати у Кримінальному кодексі України? / М.І. Хавронюк // Альманах кримінального права: збірник статей. Вип. 1 / Відповід. ред. П.П. Андрушко, П.С. Берзін. - К.: Правова єдність, 2009. - С. 401-414.
248. Хавронюк М.І. Сучасне загальноєвропейське кримінальне законодавство: проблеми гармонізації: Монографія / М.І. Хавронюк. - К.: Істина, 2005. - 264 с.
249. Харченко В. Впорядкування кримінальної відповідальності за злочини у

сфері інтелектуальної власності в контексті європейської інтеграції України / В. Харченко // Право України. - 2008. - № 9. - С. 96-101.

250. Хипс С. Система покарань за кримінальним правом Республіки Польща / С. Хипс // Право України. - 2011. - № 9. - С. 184-195.

251. Хохлова І.В. Кримінальне право зарубіжних країн (в питаннях та відповідях):

Навчальний посібник / І.В. Хохлов, О.П. Шем'яков. - К.: Центр навчальної літератури, 2006. - 256 с.

252. Хряпінський П. Заохочувальні норми у Кримінальному кодексі Наполеона / П. Хряпінський // Право України. - 2008. - № 6. - С. 149-152.

253. Чернокозинская С.В. Сравнительный анализ института приготовления к преступлению по УК Республик Казахстан и Таджикистан и УК Российской Федерации / С.В. Чернокозинская // Уголовное право: стратегия развития в XXI веке. Материалы Международной научно-практической конференции, 29-30 января 2004 г. - М.: Изд-во МГЮА, 2004. - С. 473-479.

254. Чернокозинская С.В. Сравнительный анализ норм о преступлении по уголовному закону Республики Польши, Голландии, Республики Болгарии и Российской Федерации / С.В. Чернокозинская // Уголовное право: стратегия развития в XXI веке. Материалы 4-й Международной научно-практической конференции, 25-26 января 2007 г. - М.: Проспект, 2007. - С. 544-546.

255. Черных А.В. Экссесс исполнителя по английскому уголовному праву / А.В. Черных // Вопросы борьбы с преступностью. Вып. 44. - М.: Юрид. лит., 1986. - С. 95-101.

256. Чупрова А.Ю. Признаки мошенничества в доктрине и прецедентах Англии / А.Ю. Чупрова // Международное публичное и частное право. - 2004. - № 2 (17). - С. 50-55.

257. Шебунов А.А. Борьба с легализацией незаконно полученных доходов по уголовному праву ФРГ / А.А. Шебунов // Государство и право. - 1998. - № 6. - С. 788-797.

258. Шкредова Э.Г. Неоднократность (повторность) и совокупность преступлений как формы множественности по уголовному законодательству стран СНГ / Э.Г. Шкредова // Государство и право. - 2006. - № 8. - С. 90-97.

259. Шостко О. Сучасні тенденції організованої злочинності в європейських країнах / О. Шостко // Вісник Академії правових наук України. - 2007. - № 2 (49). - С. 168-176.

260. Шостко О.Ю. Протидія організованої злочинності в європейських країнах: монографія / О.Ю. Шостко. - Х.: Право, 2009. - 400 с.

261. Шулепов Н.А. Международно-правовые основания и способы криминализации посягательств на жизнь человека в зарубежных странах / Н.А. Шулепов // Международное публичное и частное право. - 2006. - № 3 (30). - С. 52-55.

262. Щерба С. Уголовная ответственность за заражение венерическими заболеваниями и ВИЧ-инфекцией по законодательству России и зарубежных стран / С. Щерба, В. Додонов // Уголовное право. - 2005. - № 3. - С. 65-69.

263. Эзер А. Ассимиляция уголовного права в процессе объединения двух Германий / А. Эзер // Государство и право. - 1993. - № 9. - С. 134-142.

264. Юношев О. Зарубіжний досвід примусового лікування від наркоманії: кримінально-правовий аспект / О. Юношев // Підприємництво, господарство і право. -

2009. - № 12 (168). - С. 117-120.

265. Ющик О.І. Інститут виправданого ризику в кримінальному праві зарубіжних країн / О.І. Ющик // Науковий вісник Чернівецького університету. - Вип. 172. - Правознавство. - Чернівці: Рута, 2003. - С. 113-117.

Інформаційні ресурси

1. "Законодавство України" [Електронний ресурс]. - [Б. м. : б. и.].- URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?user=index>
 2. Національна бібліотека ім. В.І. Вернадського [Електронний ресурс]. - [Б. м. : б. и.].- URL: <http://www.nbuv.gov.ua/>
 3. Юридична бібліотека [Електронний ресурс]. - [Б. м. : б. и.].- URL: <http://pravo.biz.ua/>
 4. ЛІГА.net [Текст]. - [Б. м. : б. и.].- URL: <http://liga.net/>
 5. Юридичний радник [Текст]. - [Б. м. : б. и.].- URL: <http://www.yurradnik.com.ua/>
 6. Юридична газета [Текст]. - [Б. м. : б. и.].- URL: <http://jur-gazeta.com/>
 7. British Library: Online Gallery [Текст]. - [Б. м. : б. и.].- URL: <http://www.bl.uk/onlinegallery/index.html>
 8. The Online Books Page [Текст]. - [S. l. : s. n.].- URL: <http://www.onlinebooks.library.upenn.edu/>
- "Ліга" [Текст]. - [Б. м. : б. и.].- URL: <http://www.liga.net>